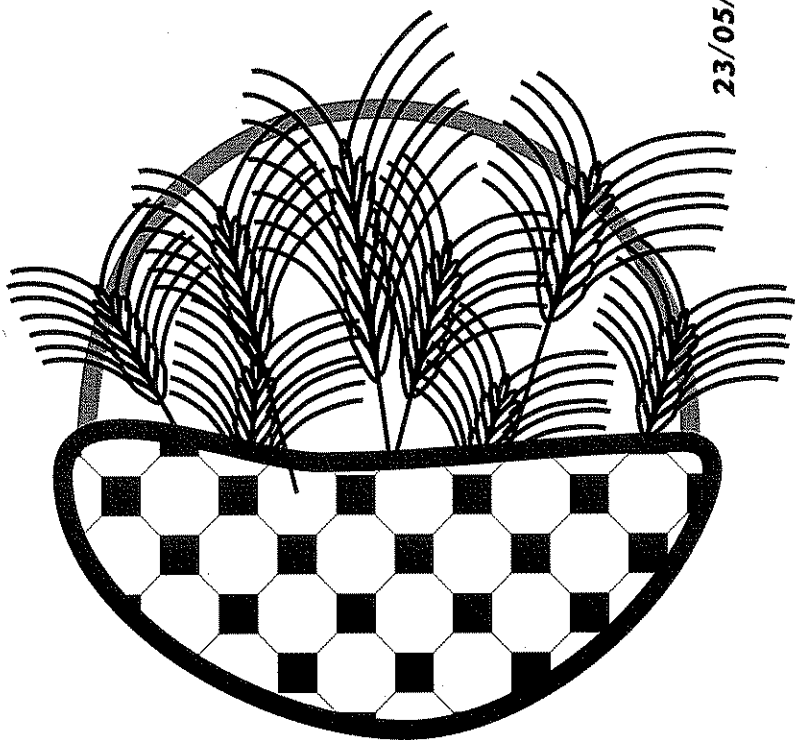

**הזורעים בדמעה
ברינה יקצורו**

ה' בסיון תשע"ה, עלון מס' 1462, 23/05/2015

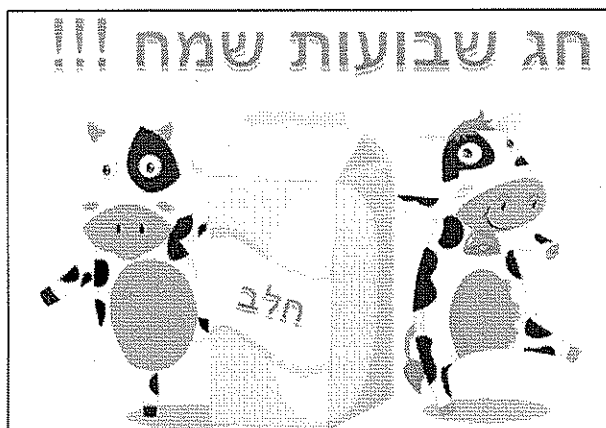
שבועות

פתיח

האמת שכתבתי כל כך הרבה בעלון הזה (תסלחו לי מראש על שגיאות הכתיב וההגהה, פשוט לא עמדתי בלחץ) שאין לי הרבה מה להוסיף לפתיח, שהוא מדורי הפרטי מזה כך וכך שנים. לא אחדש לכם כלום אם אציין שאשדות הוא משק חקלאי מפואר, גדוש הישגים, ולמרות שהזהירו אותנו מקדמת דנא שאם לא יקום כאן דור עתיד של חקלאים, הכל יקרוס בבת אחת. אז תחזיות לחוד ושיער שיבה לחוד. רפי נלחם בחמסינים, מוישי בשדות הקמה, השלחין והרכש, מיכאל אחראי על סטארט אפ, שרק הוא יודע להגות, שאול אלטר בלול, בנצי בנתיבי המים מרשת שטחי בננות חדשים במקצוענות ובשקדנות, גל מלמוד עם השקט המתוח וים של אחריות, מגבה את שמוליק מידלר שאם הדבר תלוי בו, אשדות לוקחת את כל השטחים בעמק ומחוץ לו ועושה מהם פנינה. ויש לנו גם שחקני רכש בשדות זרים: אבי מקמל ואיציק גל ברפת אשדות מאוחד ודודו איתן הלולן הבכיר של פטם מסדה. ומי אמר שאין דור עתיד? יש את ממן החרוץ עד טירוף, יש את ארד בן דוד שמסתער על דושן ועושה שם נפלאות, ובעקבותיו יגיעו אחרים, אם רק תשלמו להם מה שמשלמים להם בהייטק. בהזדמנות זו ברכות לשתי מכונית חדשות האחת מסוג איסוזו טנדר שמשרת את ענף הגד"ש הפרוש על שטחים אינסופיים, והשני די מקס שמשרת את ענפי המטעים ההולכים וצומחים.

הנה כי כן, החקלאות גורמת לנו לזקוף קומה ואפילו בונוסים שמחלחלים בצניעות אל תקציבינו. החקלאות חברים, החקלאות האשדותית, היא מקור לגאווה ולא רק בחג שבועות אלא בכל ימות השנה. אז בואו נתברך.

חג שבועות שמח !!

אבנרון

ממנהל הקהילה

לגבי המבנה הניהולי שאומץ ע"י הציבור, נבצע את המהלך הלכה למעשה ברוח ההחלטה שהתקבלה, בשיתוף 3 הוועדים, המועצה האזורית והכל כמובן בהתאם להנחיות והחוק.

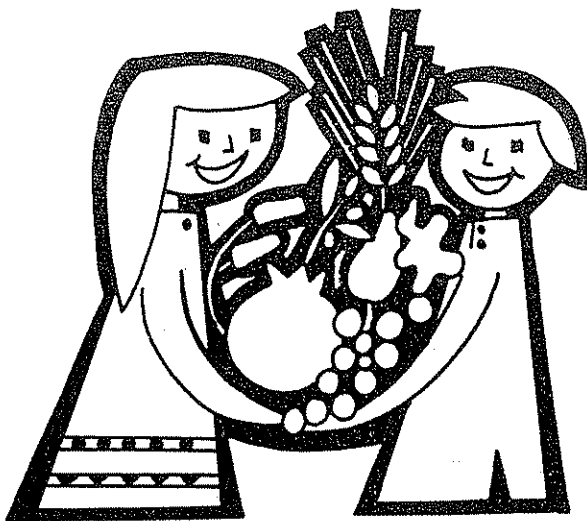
תודה לכל החברים אשר נתנו בהצעות את אמונם.

בין עלון לעלון היינו במדבר כ- 100 איש ואישה, ילדים וטף, מגוון גילאים. היה מאורגן למופת. היה ביצוע למופת. הייתה אורה טובה כל כך. היה כף. תודה לכם מארגנים יקרים. שנזכה לעוד ביצועים.

התחיל השרב הגדול, חוגגים שבועות, קהילה גדולה, השנה בהמשך לצוות יום העצמאות יש התרעננות בצוותי ההכנה. יחד עם רבקה מנטל שהייתה בין מי שהוביל את החג האשדותי. כל כך מרשים לראות זאת. מרחיב את הלב.

שיהיה לנו מלוא הטנא חג שמח!

דורון

בעלון הקודם כתבתי:

"קלפי ב-15/5/15-14. קלפי חשובה. שני נושאים הבשילו יחד: הסדרת היחסים בין נוף אשדות, האגש"ח והועד המקומי בניהול הישוב שלנו - אשדות יעקב איחוד ואישור תכנית מתחם הפנאי.

בשני המקרים הקלפי הינו סיומו של תהליך ממושך שנוהל ע"י צוות משותף, שסונרכן, כשצריך, עם מוסדות קבלת ההחלטות - ועד הנהלה נוף אשדות, מועצת קהילה (אגש"ח), ועד מקומי, ועדת מתאר ישובית.

אנא, אם חושבים אתם שיש בכך כיוון נכון, בואו להצביע. זה חשוב לנו המובילים את הישוב הזה תחת המוטו של: "כאן בונים ישוב!"

שנחווה הצלחה!"

ועכשיו,

ברוב עצום אישרו חברי "נוף אשדות" החיים באשדות יעקב איחוד את הסדרת היחסים בין "נוף אשדות", האגש"ח והועד המקומי בניהול הישוב שלנו - אשדות יעקב איחוד וכן את תכנית מתחם הפנאי. אנו ממשיכים לעבוד על מנת להפוך את שתי התכניות לממש. מתפלל ומאמין שנצליח.

ההצעה שהנחנו ל - הסדרת היחסים בין נוף אשדות, האגש"ח והועד המקומי בניהול הישוב שלנו - אשדות יעקב איחוד זכתה ברוב קולות - 80% מכלל המצביעים אשר תמכו בה, מה שנותן לה ולרעיון העומד בבסיסה גיבוי ציבורי רחב.

בגדול - כל נושא ההתנהלות בין ה"ישוב" ל"קיבוץ", שבבסיסו העברת רכיבים שהיו בשליטת הקיבוץ לניהול האגודה הקהילתית מתבצע בפועל וימשיך להתבצע רכיב אחר רכיב. על הפרק עכשיו למשל, בחינת שירותי בית העלמין לתושבי הישוב (באמצעות צוות משותף באחריות האגודה הקהילתית), ביסוס תפקידו של הרבש"צ תחת כנפי השירותים המוניציפאליים ב"ועד מקומי" והקמת צח"י (צוות חירום ישובי). כן מטפלים באופן ישובי כולל בתפיסת "תרבות החיים" בישוב ובתפיסת תכנונית כוללת ליישוב.

באסיפת הקיבוץ

תוצאות קלפיות

מפרוטוקול אסיפת מספר 4/2015

שם האגודה: **אשדות יעקב איחוד**
 תאריך האסיפה: **6/5/15**
 מספר חברי האגודה ליום האסיפה: **200**
 מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: **24**

על סדר היום:

- 1 מאזן 2014
- 2 סיכום 2014
- 3 תכנית תשתיות רב שנתית והשקעות 2015.

החלטות:

- 1. אושר מאזן 2014.
- 2. אושר סיכום 2014.
- 3. אושר ביצוע העברת רווחים לחברים בגין 2014.
- 4. אושרה תכנית ההשקעות הרב שנתית.
- 5. אושרה תכנית השקעות 20.15.
- 6. אושרה תכנית (מהתכנון הרב שנתית) לביצוע בשנת 2015 ממדרג השימושים.
- 7. אושרה פנייה אל צוות שיוך פירות נכסים להציג המלצותיו לאישור האסיפה עד ל-1/9/15.

דורון רוזנבלום - מזכיר.

**אגודה קהילתית נוף אשדות
 ועדת הקלפי
 פרוטוקול הצבעה מיום 15/5/15**

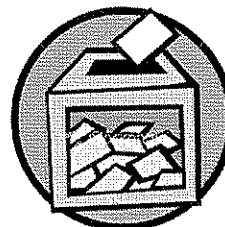
מספר חברי האגודה ליום ההצבעה:
 מספר החברים המשתתפים בהצבעה: **187**
 קולות פסולים: **0**
 קולות כשרים: **187**

הצעת ההחלטה:

- 1. אישור תכנית מתחם הפנאי
- 2. הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין בין הקיבוץ האגודה הקהילתית וועד מקומי באשדות יעקב איחוד.

תוצאות ההצבעה:

- 1. אושרה תכנית מתחם הפנאי.
- 2. אושרה הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין.

ועדת הקלפי

**פרוטוקול הצבעה מיום 15/5/15
 לבחירת 3 נציגים למועצת קהילה**

מספר חברי האגודה ליום ההצבעה: **200**
 מספר החברים המשתתפים בהצבעה: **131**
 קולות פסולים: **0**
 קולות כשרים: **131**

הצעת ההחלטה:

**בחירת שלושה נציגים למועצת קהילה
 נבחרו: נטעלי רשף, יאיר ב.ד., עדנה חלף**

דורון

סיכום דיון מועצת חינוך

19.5.15

כללי

השתתפו בדיון איחוד - דורון רוזנבלום, הילה ברקן, ענבר אלטר מאוחד - רותי ביסקר, אורית כהן, אלון גלבוץ יו"ר פורום ההורים - עידן גרינבאום. חינוך חברתי - גיא צליל יו"ר - אמנון אביגדור.

סדר היום

אושר פרוטוקול מועצת החינוך מתאריך 14 מרץ 2015.

עדכון בנוגע לתהליך גיוס מנהלת אשדוטף.
דורון עדכן כי רואיינו 3 מועמדות.

כולן בעלות ניסיון בניהול מערכות חינוך. במפגש הבא של מועצת החינוך תוצג המועמדת עליה ממליץ צוות האיתור.

הצגת היערכות מערכת החינוך לשנה"ל תשע"ו.

אשדוטף - הוצג ע"י דורון.

סוכס כי במסגרת הצגת הפעוטון הצעיר ה"מורחב" להורים יש צורך להציג את היתרונות והמניעים הפדגוגיים, כמו גם הפרקטיים - עניינים שהובילו למהלך זה. נכון וכדאי לרתום לנושא את צביה / מאיה.

חינוך חברתי - הוצג ע"י גיא

הוצגה תכנית עבודה לשנת העבודה תשע"ו. התכנית אושרה. דיון במסגרת התקציבית יערך בהמשך לאחר אישור הנהלה פעילה את התכנית.

התקיים שיח על ליבת הפעילות של החינוך החברתי- החינוך למצויינות חברתית.

האתגר המרכזי המסתמן בתכנית תשע"ו - הבית הכולל של גילאי ד' - ו'. צפוי לעמוד על

היקף של כ- 70 ילדים. התקיים שיח על המענים שיש לתת לאתגרי גיל זה.

דיון [ראשוני] בנושא תקצוב הקהילות את מערכת החינוך.

התקיים דיון עירני סביב הנושא.

הובהר כי הקיבוצים לא ימשיכו לתקצב המערכת מעבר לשנה"ע 2016. סוכס כי יש לבחון העלאת הנושא לבחינה לתקצוב ע"י הקהילות.

הובהר כי מנעד האפשרויות נע בין תקצוב ע"י הקהילות, דרך תשלום ע"י המשתמשים במערכת בלבד וכלה בהורדת רמת השירות הניתן ע"י המערכת בהיעדר מקור תקציבי.

לקראת המפגש הבא של המועצה יכומת הנושא לימספרים וזאת בכדי לבחון המשמעויות ודרכי הפעולה אל מול הקהילות בכדי להמשיך את התקצוב.

חג שמח!

אמנון אביגדור - יו"ר מועצת החינוך

נהגים שימו לב!

החל מהיום גובה הקנס על דיבור בנייד תוך נהיגה - 3,000 ₪

שליחת מסרון תוך נהיגה - 30 יום פסילה

פרוטוקול מועצה מתאמת

לצורך הבטחת התנאים הכספיים המיטבים והנוכחיים (אזור עדיפות לאומית, ערך קרקע נמוך וכו') לחברים.

הוצגו מנגנונים לשמירה על תפיסה חברתית של הגינות וצדק חלוקתי.

לא נערכה הצבעה והפרוטוקול אינו מהווה החלטה כלשהי.

רשמה: אתי.

ערך: דורון

שיר ה'ביכורים' - ניומן 1936

חט השבועות האיש -

האצף במזרח

וביכורים נביאה.

ומהשרון במערב,

מיהודה בדרום

מהגליל והצפון

מכל קצות הארץ באנו וביכורים איתנו

לפרן הקיימת הביכורים בשביל האצף

אדמה איהודים.

אלי - ער-דלהמיה

מפרוטוקול מועצה מתאמת 2/15 מתאריך

13/5/15

בהשתתפות עו"ד יונתן גולדשטיין

שיוך דירות

עד סוף שנת 2015 יש להודיע למינהל אם אנו מעוניינים להישאר ב-751 (עליו אשדות חתומה במסגרת תכנית הפרוגרמות) לצורך קבלת היתרי בניה והמשך צמיחת הקיבוץ. אשדות לא יכולה להישאר במודל השיוך ההוני הנוכחי ולקבל היתרי בנייה משום שיש בו מרכיבים של שיוך דוגמת השכרת הדירה).

בכדי לקבל היתרים יידרש הקיבוץ לבחור בין הצטרפות לאחת מאפשרויות השיוך לפי החלטות המינהל או ביטול השיוך.

החלטה ראשונה:

חלופה ראשונה - שיוך לפי אחת מההחלטות של המינהל - 751, 3166, 1380.

חלופה שנייה: העדר שיוך. תשלום סכום כספי לחברים וליורשיהם תוך ביטול שיוך הדירות.

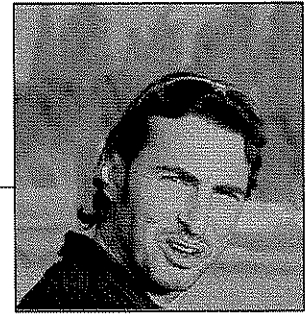
בניית שכונות חדשות - משרד השיכון מסייע בבניית שכונות חדשות רק בתנאי שיש שיוך קנייני.

כדי לעבור לשיוך בכל חלופה ישנם תנאים מקדימים כגון: הסדרת שימושים חורגים (שטח עסקי שאינו חקלאי בתוך תחום המחנה חייב הסדרה) וכן הסדרת נושא היטלי השבחה מול המועצה האזורית והוועדה המקומית עמק הירדן.

במידה ומחליטים על שיוך יש לקבל החלטה מהי החלופה מבין אחת מהחלופות לעיל. המלצת הצוות: החלטה 751 שהיא ורק היא זמינה וניתנת למימוש כעת. על מנת לאפשר לנו לקבל היתרי בניה ולממשם מיידית.

גד"שניק ברמח אבריו

שיחה עם ירון ממון מנהל הגד"ש

היחידים בארץ שמגדלים עכוב מסחרי, ולכן אני מאמין מאד בגידול. יחד עם זה, צריך לזכור שמדובר בגידול נישה, שאם יכנסו אליו שני מגדלים נוספים, כל זה מתרסק, ולכן חשוב לא לנדב ידע לאף אחד. דבר אחד ברור לי- אם אשדות מוותרת על הגידול הזה מכל סיבה שהיא, אני מוכן לגדל עכוב באופן פרטי עם מיכאל...

נחזור לגד"ש הקונבנציונלי, שבחמש השנים האחרונות עבר שינוי מאד גדול. 2200 דונם משבצת, זה האיננוטר, מהם כ- 1000 דונם- בדו גידול (זה הרבה). בנוסף לאלה, אשדות מנהלת את גידולי השלחין של דגניה ב' ושער הגולן בהקפים של 800 דונם שכוללים אבטיח, חימצה, תירס ועוד. ישרותי ניהול' זה אומר שאשדות היא המגדל ומוישי ואני מנהלים את הגידול עם כסף שלהם, כאשר הם משלמים לנו עבור העבודה, כולל עבודות קבלניות, מהן ניתן להרוויח כסף יפה. הלכה למעשה, בכל סוף חודש אני הולך בשם אשדות לחתום על חשבונות בדגניה ב' כאשר על כל עבודה, אשדות מקבלת עמלה. בנוסף לאלה, אשדות עושה לשעה"ג ודגניה ב' עיבודי יסוד לשלחין ופלחה, כנ"ל במעגן מסדה, בית זרע ואשדות מאוחד. הרציונל למהלך הזה הוא שיש לנו באשדות ציוד חקלאי רב ומגוון, ואם הציוד הזה יעמוד, ולא יביא כסף- זה פשוט ביזבוז. חלק גדול מעיבודי היסוד נעשים על ידי **שאול ינאי** שעובד יומיים עד שלושה בשבוע, ואם יש לחץ, אז מוישי ואני מסייעים. שאול הוא אחד המפעילים הכי טובים שאני מכיר, ואני מכיר הרבה. הוא ערני מאד, שם לב לכל דבר. פשוט תענוג לעבוד איתו.

נכון לכתובת שורות אלה, הסתיימו גידולי חורף ונזרעו גידולי קיץ. החיטה קיבלה מחיר לא גבוה בגלל שנת השמיטה וגם בגלל שהיה חורף טוב, ולכן המחירים חזרו חמש שנים אחורה. למזלנו ההנבטה נעשתה על ידי הגשם ולא נאלצנו להשקות, וכך נשאר לנו

המשך בעמוד הבא

במושגים של אשדות איחוד מדובר במהפך אמיתי. בחור בן 33, נצר למשפחת חקלאים מפוארת מאשדות מאוחד, ותושב שם, קיבל לפני כשנה את ניהול הגד"ש של אשדות איחוד. לבחור הזה קוראים **ירון ממון** ואומרים עליו שהוא עקשן גדול, אבל איש עבודה מוכשר וחרוץ מאין כמותו. ירון הגיע אלינו כבמב"ח לפני כעשר שנים. עד מהרה התבלט בכישוריו הטכניים, במוטיבציה בלתי נדלית ובהבנה מעמיקה של גידולי שדה לסוגיהם. באשדות איחוד התלבטו אם לתת את המושכות לבחור כל כך צעיר, שטרם התחתן ומי יודע איפה יהיה מחר, אבל הנסיון שצבר ממון, ועקומת הלימוד הגבוהה שלו, לא השאירו מקום לספק- הבחור מוכשר למלא את התפקיד. ואכן, לפני כשנה נעשתה 'הצרחת' בינו לבין מוישי מנטל ומאז עובדים השנים בשיתוף פעולה מלא ומשלימים זה את זה.

מדהים לראות את שיתוף הפעולה הפורה של בחור שעזב את הבית ספר באמצע התיכון. כי לא בא לו ללמוד' (הכוונה לממון) עם איש העכוב **מיכאל לוי** שמדגדג את השמונים. מיכאל פיתח סטארט-אפ של גידול עכוב 'מתורבת' בשיטות ובכלים שמיכאל עצמו המציא. ירון שליווה את מיכאל ונתן לו גיבוי טכני, הגיע למסקנה שלא משתלם לגדל עכוב יותר משנתיים רצופות בגלל ירידה משמעותית ביבולים בשנה השלישית. מספר שינויים אגרו- טכניים שנעשו בגידול במסגרת תצפית שעשו ירון ומיכאל, הביאה להכפלת היבולים, ולכן השנה העכוב יזרע בשטח גדול יחסית של כמאה דונם, מתוך תקווה שיהפוך לגידול מוביל בשוק (הערבי בעיקר), ויביא תמורות גבוהות בהרבה מהיום. אגב, יש כמה מסעדות מצליחות במרכז הארץ שהתמחו בהכנת מעדני עכוב וירון מקווה שיצליח ליצור איתן קשר עסקי ארוך טווח. מה שמדרבן אותי לכיוון, אומר ירון, זה העובדה ששני יצרנים בלבד - משפחת גלילי מאיילת השחר ואשדות איחוד - הם

גד"שניק ברמח אבריו - המשך...

מדיניות שקבעה אשדות, אתה לא שם זרע אחד באדמה, לפני שסגרת עיסקה עם קונה. אחרת, אתה בצרות.

ירון ממך, בן הזקונים של שבט ממך המפואר, הוא נציג כמעט יחיד של דור ההמשך החקלאי שכמעט פס מן העולם. יעצוב לי ואני מוטרד מזה שאין דור המשך הוא אומר בכנות.

אני מזכיר לו את ארד בן דוד שעובד איתו בצוות, והוא מאחל לו שימשיך, אך יש פיתויים. ממך סבור שאשדות איחוד צריכה להשקיע בדור המשך ואין לו ספק שההשקעה תשתלם. 'אני', הוא מעיד על עצמו, 'גדלתי בקיבוץ קיבוץ. היום מוסר העבודה אפילו לא דומה. כמעט הייתי אומר ילדי שמנתי'.

תסביר את עצמך

אני בחקלאות מאז שזרקו אותי מבית הספר, ועד היום מתעסק בגידולי שדה. אשדות איחוד היא התחנה השלישית שלי, אחרי כמעט שנה שעבדתי בגד"ש דגניה ב' וקודם לכן באשדות מאוחד. לפני עשור, הגעתי למוישי בתור שכיר פשוט, ומאז אני כאן.

איך אתם מסתדרים?

מוישי שקול מאד ויש בזה הרבה יתרון. התפיסה שלי תמיד היתה 'לטרופ את כל העולם' ועד היום זה ככה. בסופו של דבר מוישי ואני מסתדרים לאורך כל הדרך, למרות שאנחנו שונים, כי באיזה שהוא מקום אנחנו משלימים אחד את השני בעבודה, למרות חילוקי הדעות, שהם דבר בלתי נמנע. חשוב לזכור שמוישי ואני עשינו מהפכה בענף. מגידולים מסורתיים כמו אבטיח, עגבניות, תירס וקצת שעועית, אנחנו מגדלים היום לעצמנו ולמשקים שכנים סדרי גודל של 3000 עד 4000 דונם, ובתוספת עיבודים מגיעים ל-10,000 דונם במגוון רחב של גידולים, שכל אחד בפני עצמו דורש התמקצעות.

המשך בעמוד הבא

רווח מסויים. תחמיצי הקיץ שכוללים תירס וסורגום כבר נבטו, וכנ"ל החמניות שניתן לראותן בימים אלה בשיא תפירתן (אטרקציה לצלמים), כשהחלקות נראות אחידות ויפות. השעועית (שכבר ירדה), הוא הגידול שהשיג את היבול הכי גבוה באזור שלנו וגם מבחינה כספית השאיר תרומה נאה. לאור ההצלחה, נכפיל בשנה הבאה את הדונמים. גם גידול הסורגום מוצלח מאד אצלנו. אנחנו מבצעים בסורגום שני קצירים, לאחר מתזור אחד של חיטה, כך שלמעשה אתה מגיע בחלקות אלה לתלת גידול שפרושו ניצול מכסימלי של הקרקע לאורך השנה.

אבטיח - סיימנו את קטיף האבטיח בחממה בדושן במסגרת נסיון שעשינו. המחירים מאד גבוהים (אין כרגע פרי בשוק) וזה נראה כיוון טוב לשנים הבאות. החממה, למרות ההצלחה של השנתיים האחרונות, הוא סיפור כאוב. אין ספק שעיתוי ההקמה והבחירה בפלפל כגידול מוביל לא היו מוצלחים, ומתוך שבע השנים שהיא קיימת, רק בשנתיים האחרונות היא מרוויחה לנו קצת כסף. ירון מציין ששיתוף הפעולה עם חברת 'קיימא' פסק בשנה האחרונה לחלוטין משום שהחברה, שנקלעה לקשיי תזרים, נאלצה להעביר את כל הפיתוח לחו"ל וזה המצב כרגע. מקווה שבילים שיצליחו, הוא מוסיף.

בעוד שבועיים נתחיל לקטוף אבטיח בשטחים הפתוחים. אבטיח הוא שוק משוגע ובלתי צפוי מראש, ומדי שנה אנחנו מתלבטים עד הרגע האחרון לגבי השיווק. עדיין קשה להעריך מה יהיה השנה (אחרי שנה חריגה לרעה שהיתה אשתקד), אומר ירון, אבל לפי המחירים העכשוויים בשוק, הכיוון נראה טוב. כמדיניות, אומר ממך, גד"ש אשדות איחוד בשטחים שלה, לא מגדלת שום דבר בשותפות, ואנחנו משווקים את התוצרת באופן עצמאי עם משווק שאנחנו בוחרים. הדבר בולט במיוחד באבטיח, שם נושא השיווק הוא קריטי, אבל התנאי להצלחה הוא קודם כל יבול סביר ומעלה ואיכות פרי. ממך מדגיש שעל פי

גד"שניק ברמח אבריו - המשך...

ומה אתה משיב?

שלפעמים בתור צעיר, לא תצליח בקיבוץ שבו גדלת כמו שתצליח במקום אחר, ואת זה חשוב לזכור; ולמרות שהשתנית מקצה לקצה, רובצת עליך סטיגמה מגיל הילדות שקשה לשנות אותה, ואולי בגללה לא נשארתי במאוחד. בינינו, אני לא מבין עד היום, למה לא עושים איחוד מחדש...

אברון

מזל טוב!
 לצפרה וסילי לוי
 לנישואי הבן
 צנבר עם להבות
 מזל טוב לכל המשפחה!

מה יהיה אם מחר תחליט לעזוב?

ירון: כשהתחלתי לעבוד באשדות שאלו אותי כמה זמן תמשיך? אמרתי שאני רואה חמש שנים קדימה ועובדה שאני פה כבר עשר שנים. אני יודע לעשות חקלאות. יודע לגדל. גידול זה עניין של גישה. במטעים אתה שם עץ וזה להרבה שנים קדימה, זה קבוע. אנחנו בגידולי שדה מגדלים גידולים של 60 ועד 180 יום. דברים משתנים כל הזמן ואתה צריך להבין בהרבה גידולים ששונים זה מזה, וצריך להבין בכל פרט של הגידול, ולכן, אני עובר כל יום בכל השטחים, כולל שבתות.

מילה על התאילנדים

התאילנדים שלנו הם יחידת עילית. הגד"ש לא יכול להגיע לאן שהגיע ללא התאילנדים שעושים את רוב עבודת הידיים. מדובר בחבריה מקצוענים עם מוטיבציה סופר גבוהה שנותנים מעצמם מעל ומעבר. עכשיו, כשאנחנו מדברים, החבריה האלה פורסים ניילון לאבטיח ברמת הגולן, קוטפים אבטיח בחממה, מסדרים השקייה. בקיצור - עושים הכל.

אני שואל את ממון מה דעתו על מנש שהמליץ עליו ליטול את התפקיד. מנש הביא תפיסת עולם אחרת לגמרי, הוא משיב. עיקר התרומה של מנש היא בכך שאיחד את ענפי החקלאות לשלושה מגזרים ומנע פיצול יתר, שהוא יקר ולא כדאי כלכלית.

איך אתה מיישב את הסתירה שאתה מנהל באיחוד וגר במאוחד, אני מתקיל את ממון, שעונה לי בגילוי נאות שאמא שלו היתה תקופה באיחוד עוד לפני הפילוג. לעצם העניין, אני לא עוסק בשאלה של איחוד-מאוחד, אומר ממון, למרות שבמאוחד יש שקוראים לי בהתרסה 'איחודניקי' אבל לא אכפת לי. יש אנשים בגיל שלך (הוא מתכוון לכותב שורות אלה - שישים פלוס) שתוהים למה עברתי לעבוד באיחוד, חושבים שמקומי במאוחד.

הודים בימי שרב - שיחה עם רפי

לומדים להסתגל. בלול של שרון המצב טוב לאין שיעור, משום שהלול מבוקר, יש מערכות מצויינות וגם משקל הגוף של העופות קטן, כך שהם יכולים לספוג מנות חום יותר גדולות. בפטס, לשמחתנו, אין עופות כרגע, ואלה שיגיעו בימים הקרובים יתרגלו לחום ביתר קלות ותיחסך אנרגיה של חימום. הנה, יש גם יתרונות לחום.

2014 היתה שנה מקצועית טובה להודים ושנה כלכלית טובה מאד. שיווקנו 4200 טון שהם שש להקות (השנה נשווק חמש בלבד בגלל שנה קלנדרית). יחסי המחיר של תערובת-בשר היו טובים מאד וההכנסות בהתאם. 2015 החלה קשה. יש לנו 4 להקות בקנה, ואין אחת שלא חוותה אירוע בריאותי כלשהו, בין השאר בעיות מעיים שהביאו למשקל נמוך משום שהעוף לא מעכל טוב את המזון, ואז המערכת החיסונית נפגמת, חוטפים מחלות ואז נאלצים להשתמש בתרופות וכו' וכו'. מצב זה מאפיין את ארבע הלהקות שבלול ועדיין לא הגענו לתשובה אם זה הגיע מהאמהות, מבית האימון או אולי בדרך. כדי להפחית את חומרת הבעיה, עושים אצל שרון פעולות מנע של ניקיון והדברה, כי לצערי המדע לא נותן לנו תשובות מספקות בשלב זה. הלהקה השניה נפגעה באופן מיוחד וזה התבטא בתמותות, פסילות וסוג ביתים. כולי תקווה שהלהקה הזו תיגמר באיזון.

למרות שיש פיקוח על גידול הודים בארץ, אומר רפי, יש מערכות בשוק שפורצות את ההסדר ומגדלות יותר הודים וזה דבר מסוכן לעתיד הענף. בארץ מגדלים כמאה אלף טון הודים כאשר אנחנו המשק הגדול בעוף טוב ובצמח. יש לנו צוות מאד מסור, אמין ומקצועי שמגלה נאמנות לאורך כל השנה. בענף שעובד 365 יום בשנה חייבים לשמור רמה גבוהה, אומר רפי, וזה שוחק. ולכן אני משתדל ללכת עם החבר'ה ולשחרר בכל מיני נקודות. הצוות שלי, שכולל את נוואף, סעיד,

סוף בעמוד הבא

הימים הלוהטים שעברנו כאן בתחילת השבוע הדירו שינה מעיניהם של רפי בן נאים ושרון לוי שמופקדים על בעלי הכנף של אשדות, שכידוע בימי שרב סובלים סבל רב וזקוקים לחיזוקים של ממש כדי לשרוד. למזלנו, השנים הללו ניחנו בכישרון, אחריות והרבה נסיון שגם הפעם עמדו לצידנו, והסתכמו בתמותה מינורית של עופות, שחלקם ערב שיווק. ידענו שהולך להיות חם במיוחד, אומר רפי ולכן נערכנו בהתאם. זה אומר שבשעות החמות ליוונו את הלולים עם נוכחות קבועה של בן אדם מקצועי, שתפקידו להסתובב בלולים לראות שכל המתזים עובדים, שאין בעיות, ואם יש צורך חלילה, נותנים תיגבור ידני. מסתבר שהמערכות האוטומטית שנותנות פתרונות לימי חום רגילים, אינן בהכרח מספקות תשובה בארועי קיצון כמו שעברנו, ולכן הנוכחות האנושית חשובה מאד ואפילו קריטית. אני הייתי רוב הזמן בירדנה, נוואף היה בחוות בסירין וכך ליוונו את הלהקה בשעות הקשות ולשמחתי עמדנו במשימה. הלהקה בסדר.

רפי מספר שבירדנה נמדדה טמפרטורת שיא של 46 מעלות כאשר מעל 41 מעלות זה כבר יכול להיות קריטי. צריך לזכור שאנחנו ערב שיווק נקבות ויש מאסה קריטית בתוך הלול, מה שיכול ליצור חום יתר. כמובן שהייתי בלחץ גדול מאד, כי אין לי מערכות בקרה, אבל ידעתי מנסיוני שנוכחות תמידית בלול היא התשובה, וכך עשינו. רוב הקיץ חי בחרדה מסויימת, והולך לישון עם עין אחת פקוחה, אומר רפי, שכבר עכשיו מחפש חצבים שמעידים על בוא הסתיו...

את סירין עברנו בלי תמותה, אך בירדנה שם נמדדו טמפרטורות גבוהות במיוחד, ספרנו כחמישים מתים שזה יחסית בסדר גמור לנסיבות. צריך לזכור שההבדל בין החווה העליונה בסירין לירדנה הוא 3-4 מעלות וזה משמעותי. ארוע חום שבא אחרי האביב, מסביר רפי, הוא הכי מסוכן כי ההודים עדיין בימודי של חורף וטמפרטורה קיצונית בבת אחת בעייתית להם. בהמשך, הם

הודים בימי שרב - סוף

מהיומן. 28/5/1936

חג הביכורים בדלהמיה

אתמול היה חג הביכורים. בבוקר הבאתי מגשר ברושים וגדי, את אביב של פסחה, בדלהמיה סידרתי את המריצה, אשר בה הבאתי ביכורים של גן הירק. היה שם בין הירקות סלק ענקי. אחרי הצהריים עזרתי לתלות סיסמאות.

בשעה שלוש בערך, הסתדרנו להביא את הביכורים. אנחנו התחלנו ללכת מבית-הספר והלכנו עד חדר-האוכל, הקפנו את חדר-האוכל והלכנו עד מאחורי חדר-האוכל החדש, שם היתה מסודרת במה. בראשונה פתח מהרשק את החגיגה. אחרי כן חנה הקריאה פסוקים מהתנ"ך ושרנו שירים. אחרי זה הבאנו את הביכורים. הביאו גם תרנגולות ועגלה. לאחר זה הקריאו את החשבון, כמה עלו הביכורים שהבאנו לקק"ל.

תפוי"א 65 ק"ג = 350 מא"י, סלק 3.5 ק"ג = 60 מא"י מלפפונים 17 ק"ג = 280 מא"י גזר 3.5 ק"ג = 20 מא"י סה"כ 710 מא"י. 50% מזה לקרן הקיימת, והשאר לקרן בית-הספר.

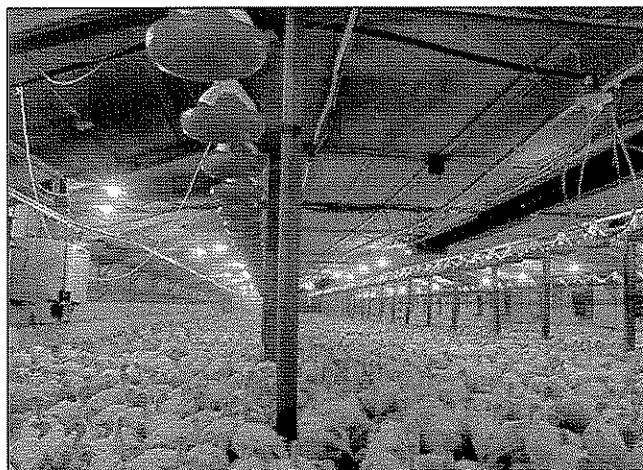
אחר כך עוד פעם שרנו ואני הקראתי את הפסוקים האחרונים של עמוס. אחר כך היו דיקלומים שונים של ילדי הגן וכתה אי וזה היה הסוף.

אלי

נימר וכמובן שרון לוי האגדית, עושה עבודה נפלאה ועל כך תודתי להם. הם אוהבים את אשדות, מערכיכם מה שמקבלים ואני מעריך אותם.

ענף ההודים של אשדות מגלגל מחזור 'צנוע' של 30 משי"ח, כחמישים אחוז מסך מחזור המכירות של החקלאות, עם רווח עוד יותר צנוע של 8 אחוז. רפי אומר שאין לו ספק שההצרכה הועילה מאד, כי בלעדיה היינו צריכים לקנות אפרוחים בחוץ, כשהפער בין קניית אפרוח לגידול עצמי הוא 3 ₪ לאפרוח. במתקן הקודם יכולנו לגדל עד 40 אלף אפרוחים בעוד בנוכחי 60 אלף, והרווח ממהלך זה הוא 350 אש"ח בשנה. לא מעט. לאור העובדה שלא קיבלנו לפי שעה אישורים לבניית חוות חדשות, ביקשנו אישורים לבנית שני לולים בחווה הנוכחית והכפלת בית האימון. לאחר שנקבל את אישורו של 'עוף טוב' למהלך (תוספת בשר) וגורמים נוספים, נביא את הדבר לדיון במוסדות הכלכליים של אשדות. בהקשר זה אני חייב תודה למנש, שידע להתנהל מול מערכות חיצוניות, כדי שנקבל מה שמגיע לנו.

אבנרון

רפת נטופה

נערכים למיגור המחלה. זהו תהליך ארוך שמצריך סבלנות ואורך רוח, שמן הסתם גורם פגיעה קשה ברווחיות. אנו אמורים לקבל מהביטוח בזמן הקרוב את השיפוי כאשר השאלות המרכזיות הן:

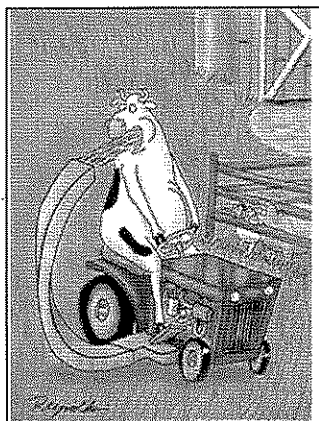
1. כמה כסף להעביר לבעלים.
2. האם לקנות מכספי הביטוח עגלות הרות וכמה.
3. האם לעצור קניית עגלות למספר שנים ולהשלים בהדרגה בגידול עצמי.

לצוות המצב מאוד לא פשוט. למרות שיש מעט פרות, העבודה קשה מאוד עם לחץ קבוע לאורך זמן, יחד עם לחץ נפשי קשה. הצוות עובד במסירות ובמקצועיות. אין ספק בלבי שנצליח להבריא את הרפת ולהחזיר אותה להישגים של 2014 ואף לשפרם, ויחד עם הצוות הקיים והמסור נתזור לדרך המלך.

אני רוצה להודות בשם הצוות למנש על עבודה משותפת, על הסובלנות, על המקצוענות וההבנה לצרכי הרפת. ברור לי שמנש יוביל את ימשקי עמק הירדן להישגים גדולים, ואני מאחל לו הצלחה גדולה בכל אשר יבחר. ולך עמית, שנכנסת לנעליים הגדולות; בישיבה אחת אתך הבנתי שתמשיכי להוביל את אשדות להישגים.

חנה יעקב!

מוטי רחמים וצוות רפת נטופה

פרה חכמה... אחלה פמנט

תהליך הבראה ברפת הינו ארוך ומצריך סבלנות ונחישות. הגעתי לרפת באוגוסט 2010 ובשנה זו לא הייתה לי השפעה על המהלכים. בשנתיים שלאחר מכן בנינו תשתית להבראת הרפת והתהליך נמשך עד 2013 עם עליות וירידות.

שנת 2013 הייתה שנת מפנה שבה התוצאות המקצועיות השתפרו ועדיין היינו באי ביצוע בחלב.

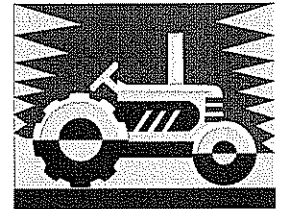
ב-2014 הגענו למכסה לראשונה (ואף חרגנו ב-200,000 ליטר) עם תוצאות כלכליות ומקצועיות טובות. יחד עם השיפור בנינו והרחבנו את הרפת, וממשיכים גם כיום בבניית תשתיות כדי שנוכל לעמוד במשימות. המשימה העיקרית היא כמובן למקסם את הרווח לבעלים.

לשנת 2015 בנינו תוכנית עם תריגה משמעותית יותר תוך כדי ניסיון להעברת חלב לקיץ. הרבעון הראשון היה בהתאם לציפיות ולפי התוכניות. ציפינו ל"פריצה" ברבעון השני, אלא שאז החלה להתפשט ברפת מחלה קשה – מיקופלסמה והתוכניות השתנו.

מהי מיקופלסמה?

מיקופלסמה בוביס הוא ספק חיידק ספק פטריה שגורם לנגיעות בדרכי הנשימה, מפרקים, עיניים, נרתיק ומערכת הרבייה, ולעיתים אף להפליות.

ההדבקה/הפצה יכולה להיות במגע ישיר, דרך האוויר, ובמקרה של דלקת עטין, דרך אשכול החליבה - מטלית הניגוב, ידי החולבת/ת ועוד. המיקופלסמה בוביס לא עוברת לבני האדם אך ההדבקה שלה בעדר פרות היא כמו אש בשדה קוצים, ולכן ההמלצה היא שכל פרה שמתגלה כנגועה תסולק מהרפת, על מנת שלא תדביק את האחרות. למחלה אין חיסון וקשה לדעת מתי היא תעזוב אותנו כיוון שהידע על המחלה עדיין במצב של מחקר. מומחים מהארץ והעולם לא יודעים איך הגיעה אלינו המחלה ואיך להתמודד איתה. נערכנו ואנו עדיין

חקלאות אשדות נפרדת מפנחס

בתחילת שיחתנו מפרגן פנחס לחקלאים: "הכל מתחיל ונגמר בהון האנושי, ואשדות ניחנה במנהלים מצויינים ועובדים מוכשרים". חקלאות אשדות מאוגדת היום בשני צירים עיקריים שמממשים יתרון לגודל: חקלאות צמחית, שכוללת מטעים וגידולי שדה; ובעלי חיים, שמאגד בתוכו את ההודים הפטם והרפת. מבנה ניהולי זה מאפשר גמישות בקבלת החלטות במצבי משבר. ניקח לדוגמה את מגבלת המים שהושתה על חקלאות אשדות בעקבות רצף של שנות בצורת, ופגעה קשות ביכולת להתבסס על חקלאות צמחית. התשובה למשבר זה, הביאה להחלטה לבסס את ענף ההודים; ולהגדילו מחווה אחת של 1000 טון בשר, לשלוש חוות שמייצרות ל למעלה מ-4000 טון בשר (כחמישה אחוזים מכלל הענף בארץ). אם תרצו- גרעינים במקום מים.

ברגע שהמשבר חלף, אומר פנחס, ומגבלת המים הוסרה, נכנסנו להשקעות מסיביות בענפי המטעים. מטע המנגו בדושן גדל פי ארבעה (מ-60 ל-230 דונם), הקמנו מטע אבוקדו בסירין שעומד נכון להיום על 200 דונם ומתוכנן להגיע ל-300 דונם לפחות, את מטע הבננות שבתחילת שנות התשעים עמד על סף חיסול, שידרגנו ללא הכר והוא נמצא כולו תחת בתי רשת, שמאריכים את חיי המטע מ-4 לשמונה שנים. עוד דוגמה למהלך אסטרטגי שהוכיח את עצמו היא ההחלטה להוציא את הרפת מאשדות ולהעבירה לבית רימון בשותפות עם שני משקים נוספים. ההחלטה נבעה פעם אחת משיקולים מקצועיים (יתרון לגובה, איכות סביבה) ופעם שניה משיקולים נדל"ניים על מנת לפנות שטחים לטובת הרחבה דמוגרפית ובניה עתידית. אפילו איציק גל, שהיה המתנגד החריף ביותר להוצאת הרפת (אנחנו עוד נצטער על זה חזר ואמר) השתכנע לאחר שנים שהמהלך היה נכון ונכון (איציק מכחיש, טוען שנשאר איתן בדעתו שהוצאת הרפת היה מהלך שגוי, שעלה לאשדות הרבה כסף). עוד מהלך חשוב

המשך בעמוד הבא

פנחס סוננברג מלווה את 'אשדות בעמק' (לשעבר 'אגדה') הרבה שנים, למעשה מאז תקופתו של ערן כהן כרכז כלכלי. בתחילה ככלכלן, אחד כך כיועץ ולבסוף כיו"ר החקלאות והתיירות; הרבה לפני שהתחלנו לדבר הפרטה. פנחס (יליד בית לחם הגלילית, מתגורר היום בגבעת אלה) חזר בדרכו היסודית והחכמה די מהר לעובי הקורה האשדותית. הכין ניירות עבודה, ערך ניתוחים כלכליים מקיפים, יצר מצגות מעניינות, לא השאיר מקום לאי הבנות. ככל שהיטיב להכיר את המערכת האשדותית, הפכה תרומתו של פנחס למשמעותית יותר והוא שימש יד ימינם של מרכזי משק (שאלו שימרון ז"ל, חן איתן, אורי שובל ומנש) רכזי ענפים ואנשי כלכלה. הוא גילה רגישות רבה בתחום יחסי האנוש ושמר על יחסים טובים והגונים עם כולם.

כיו"ר ענפי החקלאות והתיירות, היתווה פנחס השקפת עולם ארוכת טווח שברוב המקרים הוכחה כנכונה. עיקרי השקפת עולמו נבעו מהערכות מצב ריאליות של איך אשדות צריכה להראות, תוך ניתוח מדויק של מגמות השוק והאילוצים שברקע. יכולת הניתוח האנליטית שלו, ההכרה מה טוב ונכון לאשדות והסגנון המאופק והענייני, באו לידי ביטוי בדיונים יעילים וממוקדים. יתכן מאד שניסיונו כמרצה ברופין, סייע לו ביכולת לפשט דיונים מורכבים ולחסוך ויכוחי סרק חסרי תועלת.

דווקא על רקע יתרונות אלה, היו רבים שהופתעו לשמע הידיעה שפנחס עומד לסיים בקרוב את תפקידו בחקלאות, ויש אנשים בעלי משקל במערכת, שסבורים שהצעד שגוי ביסודו וכי ניסיונו של פנחס במערכת, בד בבד עם אישיותו והיכולת שלו לקרוא מהלכים ארוכי טווח, הם נכס שאסור היה לאשדות לוותר עליו. פנחס, בדרכו האצילית, קיבל את הדין בהכנעה ובהכרת תודה, ונפרד מהחקלאים בטכס צנוע שהתקיים לא מכבר במצפה נח שבסירין. גם אם נפגע מהמהלך, ואולי מהעיתוי שלו, לא תשמע מפנחס מילת ביקורת אחת על הצעד שנעשה, והוא ימשיך גם להבא ללוות את אשדות בכובעו השני כיו"ר ענפי התיירות.

חקלאות אשדות נפרדת מפנחס - המשך

גם תיירות אשדות אינה שוקטת על שמריה. 'נהרא' עברה מהפך ארגוני וכלכלי מרשים ועלתה מהיקף הכנסות סולידי של כ- מיליון ₪ בשנה לשלושה מיליון, כאשר המרכיב העיקרי בנתח הוא תיירות פנים. המגמה לשנים הבאות היא להגדיל את מספר החדרים הקיים ולקחת ניהול של יחידות אירוח נוספות בעמק.

'פארק נהריים', שאף הוא חלק מ'נהרא' (כמו תיפעול חדר האוכל) מאוזן ולא מפסיד כסף. לגבי פיתוח נהריים, סבור פנחס שצריך לעשות זאת בזהירות רבה ולהימנע בכל מחיר מהשקעות שאין להן מקור חיצוני (חמ"ת, מועצה אזורית), בעיקר בתנאים של אי וודאות. אשדות צריכה להיות מאד זהירה בקטע הזה, אומר פנחס, בעיקר כל עוד המעבר לירדן סגור, ובטרם חודש ההסכם עם ממלכת ירדן על שטחי 'אי השלום', הסכם שאמור לפוג ב-2019, אלא אם (יחודש).

מגמות עתידיות - על פי הניתוח של פנחס, אשדות קרובה למדי למיצוי הפוטנציאל החקלאי שלה. פנחס סבור היום יותר מאי פעם, שכיוון ההתפתחות הרצוי לאשדות הוא בתחום שרותי ידע וניהול, שם היא עדיין רחוקה ממיצוי יכולותיה. לאשדות, כך הוא סבור, יש כושר ניהול שחלקו לא מנוצל, ולכן במקום לצמצם בהוצאות ניהול, השאיפה צריכה להיות הפוכה- למכור שרותי ניהול למשקים אחרים ובכך למקסם יתרונות לגודל. אין לי ספק שזה אפיק ההתרחבות הבא שצריך לשאוף אליו בחקלאות וגם בתיירות, משום שאשדות מסוגלת לנהל יחידות גדולות בהרבה.

מדיניות רכש - פנחס משוכנע שרכש הוא תחום חשוב ביותר ואפילו קריטי בכלכלה המודרנית, שעשוי להשפיע באופן משמעותי על התוצאה הסופית. לאחרונה מנהל מוישי מנטל את תחום הרכש באשדות ועובד על פי תוכנה אותה יצר פנחס עם בנו טל, ומשמשת כאמצעי ניהולי המשרת קיבוצים גדולים.

המשך בעמוד הבא

שעשינו היה 'הצרח' בין הפטם להודים. את ההודנים ששכנו בלולים הישנים בבית, העברנו לחוות הפטם החדשה מדרום למשק, בעוד שאת ענף הפטם, הקטן יחסית, החזרנו ללולים הוותיקים. אין איש שמצטער על כך היום.

חקלאי אשדות מבליים ב'קווי'

גם בתיירות כמו בחקלאות, אנחנו מממשים יתרון לגודל, אומר פנחס, כאשר המשווק של נהרא (יונתן) לקח על עצמו שיווק של שני משקי תיירות נוספים עם אותו משרד ואותו רכב - מהלך טבעי לכאורה שמביא להגדלת הכנסות הענף.

לצד ההצלחות המקצועיות והכלכליות, אומר פנחס, יש תמיד לאן לשאוף להשתפר, בעיקר בהיבט של הקפדה על איכות התוצרת והשגת תמורה מכסימלית עבור הפרי שכבר נקטף.

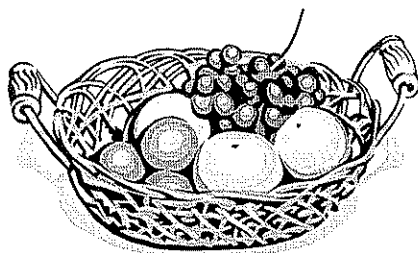
גם בגידולי שדה אנו עדים לסוג של מהפכה. משבצת הקרקע של אשדות העומדת על 2200 דונם מנוצלת באופן אינטנסיבי למדי, וגד"ש אשדות, כחלק ממדיניות ארוכת טווח, מספק שרותי ניהול ועיבוד למספר משקים בעמק בהיקפים של כ- 800 דונם ויותר תוך ניצול האיכות הניהולית, הידע המקצועי והכלים. בהקשר זה חשוב לציין את ההתקשרות עם חברת 'קיימא' שחיברה אותנו לסטארטאפ ואת ענף העכוב, שהוא נושא מעניין וייחודי בפני עצמו עם פוטנציאל כלכלי לא מבוטל.

חקלאות אשדות נפרדת מפנחס - המשך

פעם, והיתה התקדמות מתמדת. דרש מאיתנו המנהלים לפתוח אנטנות, לחפש את הדבר הבא. תמיד לנסות להשתפר ולחפש איך להתייעל, אם דרך חיסכון, או על ידי חשיבה שיווקית קצת אחרת. פנחס דרש הקשבה לעובד, לראות איך פותרים ולא מפטרים. למרות שהיו לנו לא מעט קונפליקטים ולא ראינו כל דבר עין בעין, ידענו לשמור דברים ברמה העיסוקית ובאופן אישי אני מצטער על עזיבתו.

רפי בן נאים מנכל ההודים - אני צריך ללמוד לעבוד ללא פנחס. הוא ליווה את הענף הזה מראשיתו ושלט בחומר. מתוקף העובדה שעובד בעוד משקים, ידע את גובה התשומות וערך השוואות, כדי לדעת איפה אנחנו עומדים. פנחס ידע להרגיע אותי בתקופות של לחץ, לימד אותי לראות את הדברים כמו שהם ולא לתת לרגש לעבוד שעות נוספות. בענף הזה המשתנים הם גדולים, וצרכים לדעת לדרוש את הכסף שמגיע לנו, וגם כאן פנחס פעל ללא לאות והצליח.

אבנרון

פנחס יחד עם בנו מטמיעים את התוכנה ובהצלחה גדולה.

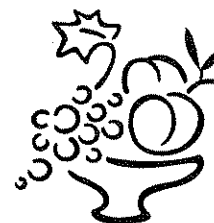
פנחס לא עוזב את אשדות. הוא ימשיך ללוות את התיירות כיו"ר, ואין ספק שתרומתו שם מורגשת ותורגש עוד יותר בעתיד. דומה שאיש לא חולק על כך שמעורבותו של פנחס בעיצוב כלכלתה של אשדות לאורך השנים היתה גורם מכריע ואפילו קריטי, והוא משאיר אחריו בסיס איתן ומוצק להמשך הדרך. פנחס ישמח לעזור ולהשיא עצה טובה לכל מי שיפנה אליו, ואשדות עבורו תמיד תישאר מקום חם וקרוב ללב.

בהזדמנות זו, פנחס מבקש להודות לכל האנשים הטובים והמוכשרים שאיתם עבד כל השנים ושתרומתם היתה משמעותית מאוד להצלחת אשדות. ומבקש להזכיר את שאול שמרון ז"ל, לו שמורה פינה חמה בלב.

ומה אומרים מנהלי הענפים על עזיבתו של פנחס ?

ירון ממון מנהל גד"ש - אני מאוד מעריך את פנחס וצר לי שהוא מסיים. פנחס חנך אותי צמוד במשך שנה, ולמדתי ממנו המון דברים. יש לו ראש מאוד יצירתי, והעובדה שהוא יושב בהרבה מקומות ורואה דברים שמנהלי ענפים ומרכזי המשק לא רואים, מהווה יתרון. פנחס ניחן בראיה מאוד רחבה והוא תמיד מחפש את הדבר הבא, וגישה זו הביאה את שנינו לחפש פתרונות יצירתיים לחממה בדושן, כמו גידול אבטיח, שהצליח מעל המשוער. גם בנושא הרכש, פנחס סייע לנו המון, והיום אני לא קונה מחט מבלי לבדוק כמה הצעות. המציאות מלמדת שכאשר אתה מייצג גוף גדול כמו חקלאות אשדות, אפשר להוריד חזק את המחיר, בגלל היתרון לגודל.

שמוליק מידלר מנהל המטעים - פנחס שידר על הצורך בחזון עיסקי לכל תאגיד, וזה נכון, אחרת סתם עובדים בלי לכוון לאיזה מטרה. החזון שלון היה להתוות חזון. המוטו שלו היה לחפש תמיד את הדבר הבא, ואכן בתקופתו החקלאות לא דרכה במקום אף

לאבי ומנש - תמי ש.

- ולצד כל אלה היית נכון תמיד לתת יעוץ שוטף להנהלה בכל עניין שעלה. אני בטוחה שיש דברים רבים נוספים ששכחתי...

לרבים מכם – אולי כל זה לא אומר הרבה, אבל האמינו לי, זה עולם ומלואו של עשייה אינסופית, עם חשיבות אדירה לאשדות ולחבריה!!

ואבי הוביל את כל המהלכים - ביד רמה, באופן מקצועי וללא פשרות...

יש לאבי המון תכונות טובות – והוא חבר צוות נהדר. כיף לחשוב איתו ולדעת שכל נושא נבדק עד קצה קצהו של העניין. לא היה הסכם שהועבר אליו, שאבי קיבל אותו כלשונו. תמיד ראה עוד משהו שאנו לא שמנו לב אליו. וידעתי - שכשאבי מאשר משהו, אני יכולה לישון בשקט.

לאבי אין הרבה חולשות אבל שתיים – יש בטוח:

האחת – אבי נטול PR (יחסי ציבור) לחלוטין. מעולם לא שמעתי - "אני עשיתי, אני השגתי..."

והשניה – שהוא סומך לרוב רק על עצמו (בד"כ בצדק) – ולכן עד שהוא לא עובר על הדברים – לא משחרר. ולמי שמחכה למידע – לא תמיד יש את הזמן והסבלנות.

ולמרות חסרונות אלה –

היה כיף לעבוד איתך, למדתי ממך המון, אתה איש מקצוע מעולה וחבר נהדר.

למנש –

המחשבה העצמאית שלך – משוחררת מכבלים ומדעות קדומות, הרצון והיכולת להפוך כל אבן, ולהעז גם כנגד כל המוסכמות, היא המפתח להצלחה. ואכן, לא מעט נעשה כאן – איתך ובזכותך.

סוף בעמוד הבא

לאבי ומנש – מספר מילים אישיות. את שניכם גייסתי – ומבחינה זו – שניכם הייתם בניי...

לאבי,

רשמתי לי ראשי פרקים – לאו דווקא לפי סדר החשיבות, כדי לנסות ולהזכיר לי ולכולנו מה עשית ב-12 השנים שחלפו, לצד העבודה השוטפת של חשבונות וריכוז הנה"ח ודאגה למערכת מידע מעולה ועדכנית:

- נתת גיבוי מקצועי חשבונאי למודל השינוי המשתנה ללא הרף – על כל המשמעויות שבו.

- טיפלת וליווית את נושא הפנסיה בקיבוץ המשתנה – תוך מתן דגש על מתן פתרונות אישיים לכל חבר וחבר בעת פרישה.

- נתת תשובות ויעוץ אישי לחברים בתחומים שונים – של שכר, מס, ביטוח אישי, ובעצם – מה לא?

- טיפלת בכל סוגיות המס בקיבוץ המשתנה ובלוג – וכתוצאה מכך השגת עבורנו השגים משמעותיים, הודות לטיפול נכון ומקצועי – תוך ניהול משאים ומתנים – ללא פשרות.

- ואולי גולת הכותרת – השלמת, ביחד עם הצוות הניהולי של אשדות, את תיאגוד הקיבוץ, תוך בניית כל התשתית לכך.

- יש מאין נוצרו ישויות חדשות של: אגדה, אשדות בעמק, נוף אשדות, ועד מקומי ועוד. ולכולם – צריך היה לצקת תוכן – להגדיר, לבנות מערכת ולתת חיים.

- סייעת רבות בהשגת ההסכם עם בנק לאומי, בסיום מו"מ שנמשך במשך יותר מעשור, שבעקבותיו שוחרר "שטח המחנה" משעבוד לבנקים, הוסרו ערבויות הקיבוץ לתאגידי העסקיים, ונוצרה התשתית לעבודה שוטפת ופתוחה עם המערכת הבנקאית.

לאבי ומנש – סוף

איחולינו

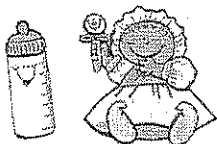
מזל טוב!

אהדסה ויונתן איתר

אהודת הנכד

בן אסף וקרן

מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!

ארוחל'ה איתר

אהודת הנכד

בן אריק ועדית

מזל טוב לכל המשפחה!

מזל טוב!

אליאורה ואורי ניב

אהודת הנכד

בן אסף ויוחאי

מזל טוב לכל המשפחה!

וכל זאת לצד נועם הליכות יוצא דופן, כבוד הדדי ופתיחות גדולה.

בגלל העיסוק הרב שלי בלוג – הרגשתי שלא מיציתי את כל מה שניתן היה מעבודתנו המשותפת כאן באשדות וחבל לי נדמה לי כי יכולנו לעשות עוד...

אבל אני הלכתי לדרכי, ואתה פרשת כנפיים - ואנחנו נמשיך יחד במחנזות אחרים.

אז לשניכם – אבי ומנש – המון הצלחה!!

רוצה להאמין שהפרק ה"אשדותי" היה לכם פרק חיים שנעים יהיה להיזכר בו. מעריכה מאד מאד את תרומתכם לאשדות – כל אחד בדרכו. ומקווה שתקחו אתכם גם משהו מאיתנו להמשך.

הרבה בריאות,

תמי

אסיפה כללית?

הכתב לעניינים פרלמנטרים – יונתן

אסיפה כללית

ע"פ הדיווח בעלון האחרון באסיפה הכללית של הקיבוץ – 22.4.15 שדנה בנושא משמעותי לחיינו: הסדרת ההבנות ויחסי הגומלין בין הקיבוץ, לאגודה הקהילתית, לוועד המקומי באשדות יעקב איחוד נכחו 14 חברים מתוך 193 חברי קיבוץ.

על פי הדיווח בעלון האחרון באסיפה הכללית של "נוף אשדות" שדנה בנושא מעניין: תכנית אדריכלית למתחם הפנאי, נכחו 14 חברים מתוך 350 חברי "נוף אשדות".

קצת מוזר לקרוא אסיפה כללית למפגש של פחות מ- 10% מהחברים ואני תוהה למה חברי קיבוץ לא מגיעים לאסיפה הכללית? למה חברי נוף אשדות (חברי קיבוץ וחברי הרחבה) לא מגיעים לאסיפה הכללית?

תשובות ששמעתי:

- א. בשעה כזו של הערב אני כבר לקראת שינה.
- ב. לא מבין בזה, לא מבין על מה מדובר!
- ג. יש לנו אחלה הנחלה, סומך עליהם שהביאו הצעה טובה!
- ד. הכל כבר סגור. מה רוצים ממני?
- ה. זו השעה שאני עושה ספורט.

אולי לא באים כי לא יודעים - חשבתי שאחת הסיבות להשתתפות הדלה היא התראות מאד מאוחרות לקיום האסיפה, לפעמים יום לפני האסיפה, מתקבלת הודעה על קיומה. שאלתי את דורון למה, דורון הסביר לי שעיתוי האסיפות נקבע כחודש מראש ומופיע בלוח האירועים באתר האינטרנט של אשדות. מודה, אני לא מהמבקרים באתר ולעולם לא הסתכלתי בלוח האירועים החודשי. הצעתי לדורון כשם שהמועצה האזורית שולחת לנו בדואר תכנית אירועים חודשית, שגם מזכירות הקיבוץ תשלח לחברי הקיבוץ וחברי האגודה הקהילתית **תכנית חודשית** מודפסת של אירועי תרבות ואירועים אחרים. דורון אמר שהצעתי תיבדק.

המועדון

האסיפה הכללית עברה מחדר האוכל למועדון המחודש. משתתפי האסיפה הבחינו שבמועדון הושקע כסף רב בהגדלתו, ויחד עם זה, יש בעיית אקוסטיקה שמקשה על ההקשבה, כמו כן הוא נראה כלא גמור, אין ריהוט אלא כיסאות פלסטיק. דורון מנהל הקהילה, הסביר שיש הכרה בצורך לטפל באקוסטיקה של המועדון אלא שזה דורש הוצאה שנכון לעכשיו אין לה מקור. גם את נושא הריהוט מסביר דורון בבעיית תקציב.

כסף לחבר או לחברה

באסיפה הכללית של חברי הקיבוץ לסיכום שנת 2014 דווח על חלוקה של כ- 505,000 ₪ מרווחי הקיבוץ לחברים. במקביל אושרה תכנית ההשקעות של כמיליון ₪ ועוד השקעה של כ- 400 אש"ח בתשתיות.

שניים ממשתתפי האסיפה הכללית הציעו להקטין את ההשקעות ולחלק יותר לחברים. לפי חישוב גס מצאתי שאם היו מחלקים עוד 300,000 ₪ לכלל החברים כל חבר היה מקבל עוד כ- 1,500 ₪. אני מודה שיש לי ולאשתי המון דברים שהיינו רוצים לעשות בעוד 3,000 ₪. יחד עם זה אני מרגיש שההצעה להשקיע בקיבוץ ולא לחלק הכל לחברים היא "מותר הקיבוץ מצורת חיים אחרת". כל משפחה כאילו תרמה 3,000 ₪ למען המטרה הציבורית החשובה. ויחד איגמנו 300,000 ₪ בהם אפשר לבצע משהו משמעותי לישוב הזה למשל לשפר תשתיות, ליפות שטחים מוזנחים.

אני שמח שרוב משתתפי האסיפה הכללית קיבלו את הצעת מועצת הקהילה.

הערה: אולי אם את ההזמנה לאסיפה הכללית הזו היו מציגים כך: **כסף לחבר או לחברה**, היו מגיעים יותר אנשים והיה דיון משתף יותר ומעניין יותר. אולי אם את הדיון על מתחם הפנאי היו מציגים אלטרנטיבות להשקעה הזו: בריכת שחיה חדשה או מתחם פנאי? מגרש גולף או מתחם פנאי? אולי אם נושא האסיפה היה **סימן שאלה** במקום סימן קריאה היו באים יותר.

אולי...

תרבות בין עצמאות לשבועות

ייעודיים ומסומנים כך שההתארגנות לכל ארוחה הייתה יעילה יותר.

ישנה תחושה שעם כל אירוע כזה, מתחזקת ההיכרות בין אנשי אשדות יעקב איחוד ומההיכרות מתפתחת הקהילה.

שבועות

החג כבר כאן ובקיבוצנו החגיגות כבר החלו. ביום רביעי ערב יצירת זרים לראש כנהוג במסורת חג זה.

ביום שבת ב- 18:00 נפגש כולנו לטקס ביכורים חגיגי בדשא שבין בית קרפ למגרש הכדורסל. מוזמנים להביא מחצלת, מים ואל תשכחו את האלתוש.

ביום ראשון בבוקר פתיחת בריכה חגיגית עם משחקי חשיבה, משחקי ענק, מיני גולף, פינה לקטנטנים, בועות סבון ענקיות ועוד..... אז שיהיה לכולנו חג ביכורים שמח ונעים.

ובנימה פחות נעימה אנו רוצים לשתף את הציבור במספר היעלמויות של ציוד תרבות יקר ערך שקרו בזמן האחרון.

בחודש האחרון נעלמו ממחסן התרבות שני כלבי גז ובידורית. מעבר לערך הכלכלי הרב של דברים אלו, זהו ציוד שמשמש את כולנו לפעילויות תרבות מגוונות אשר כולנו נהנים מהן.

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מכל מי שראה, שמע או אולי במקרה נשכח אצלו אחד מין הפריטים השייכים לתרבות ליצור קשר איתנו.

שיהיה חג שמח לכולם!

עומר ויערה

עוד על ערב יום הזיכרון

נטע גרינבאום שהוזכרה כמפיקה הראשונה של ערב יום הזיכרון במתכונתו הנוכחית האירה לי שהיא שינתה אותו ביחד עם דרורה זקצר. עוד סיפרה נטע שעד השינוי הטקס היה באנדרטה המקומית. כשרצתה לעשות אותו משמעותי יותר, בצורתו העכשווית, היו שהתנגדו מאד לשינוי. לדבריה, למזלה, בערב יום הזיכרון הראשון שעבר לחדר האוכל, ירד גשם שוטף ומאז, גם בגלל זה וגם בגלל המתכונת המוצלחת – ממשיכים באותו הפורמט.

תרצה היימן מבקשת לדייק שאת ערב יום הזיכרון במתכונתו הנוכחית, היא הפיקה כמעט 30 שנה. ומאז היא עדיין בצוות.

תודה לנטע ותרצה על העדכונים ותודה על ההפקה המדויקת והמכובדת.

ל"ג בעומר

צויין באירוע קהילתי חגיגי. האמת בכל מפגש קהילתי כזה יש משהו חגיגי. הגיעו בעיקר משפחות עם ילדים, עם מחצלות ואוכל. הרמקול השמיע שירים שמחים. המדורות דלקו, תפוחי אדמה התבשלו. הילדים שיחקו האחד עם השני, המבוגרים דיברו האחד עם השני וגם עם ילדיהם וגם האכילו האחד את השני - חג קהילתי. בהפקת אנשי ונערי החינוך שלנו.

הטיול השנתי

כ- 100 ילדים ומבוגרים יצאו לטיול השנתי של אשדות יעקב איחוד לנגב. משתתפי הטיול דיווחו על חוויה יוצאת דופן עם נופי הדרום המיוחדים עם ארגון מתוקתק ואווירה מעולה. בנושא הארגון למשל, נלמדו הלקחים מהטיול הקודם בו נלקח האוכל במרוכז וכל ארוחה הוציאו את כל המצרכים ולקחו מהפול הכללי את הדרוש לארוחה. הפעם לכל ארוחה היה אחראי משלה שהכין את כל מצרכי וצרכי הארוחה בארגזים

לטיול הישובי יצאנו..

לטיול יצאנו....

לאחר דחייה של מספר חודשים (בשל גשמים...) יצא סוף סוף הטיול היישובי (טיול מספר 2 במתכונתו הנוכחית).

הפעם הטיול היה לאזור מדבר יהודה. חשוב היה לצוות המארגן לטייל במסלולים המתאימים לכל המשפחה וכן מתאימים למזג האוויר החם של האזור והעונה.

וכך, בבוקרו של שישי ה-5-8 יצאנו אוטובוס ומיניבוס וכן שיירה של רכבים... הטיול כלל קרוב ל-100 משתתפים מכל הגילאים (מגיל שנתיים ועד 75...).

מסלול ההליכה ביום שישי היה נחל אוג (שנמצא בצפון ים המלח), מסלול הנחל שברובו מוצל היה חוויה יוצאת דופן, זהו מסלול אתגרי (אך בהחלט מתאים לכל המשפחה), המסלול כלל טיפוס על סולמות בחלקים רבים שלו, עלייה על סלעים. בכל הקטעים "הקשים" נעזרנו זה בזה כדי לעלות. מראה מלבב היה לראות את האבות נושאים במנשאים על גבם את ילדיהם הקטנים ומטפסים בסולמות יחד אחרים שעמדו לצד הסולמות, הושיטו יד, עזרו תמכו ועודדו את אלו שהיה להם קשה.

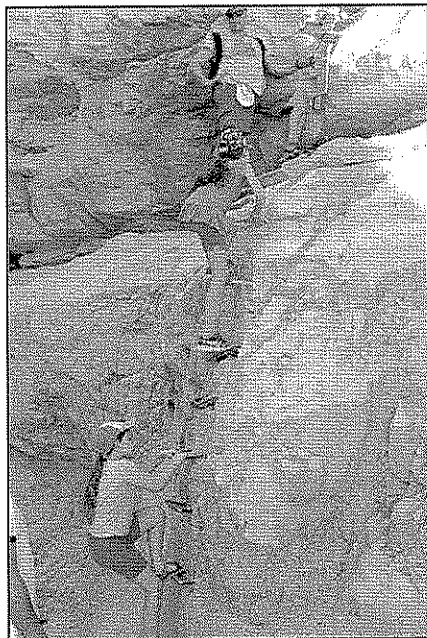
לאחר סיום המסלול נסענו לארוחת צהריים בעין מבוע בכניסה לואדי קלט. חוויה לא שגרתית עבור רבים מאיתנו שלא מורגלים לבלות יחד עם תושבי הרשות הפלשתינית באותו אתר בילוי שהיה עשיר בבריכות מים ומפלים קטנים.

לאחר סיום הארוחה נסענו כשעה וחצי עד שהגענו לדרומו של ים המלח, לשוב נאות הכיכר ובו נמצא המאהל שלנו "פטה מורגנה" והמציאות עולה על כל דמיון, מקום נחמד ונעים מאד. במקום מספר מאהלים לשינה וכן חדר אוכל ומטבח עם כל האביזרים הנדרשים להכנה ארוחת.

עם ההגעה חיכתה לנו פרישה של צוות החלוץ כריכים, אבטיחים ושתיה. מיד עם ההגעה כולם התחילו להתארגן

(ממש כמו מבצע צבאי...) לילדים הקטנים תוכננה הפעלה עם המדריכות, ההורים פרקו את הציוד והחלה מלאכת הכנת ארוחת הערב (על האש... נו מה...)

עם חזרת הילדים ערכנו קבלת שבת מרגשת הדלקת נרות מסורתית (על ידי משפחת עדווי ועידו בראשות רוזה), שרנו מספר שירי שבת ואכלנו ממיטב המאכלים שהוכנו על-ידי מיטב השפים של אשדות יעקב ובליווי הגיטרה של נועם שוחט האחד והיחיד.

לאחר הארוחה הוקרן לילדים סרט בחדר האוכל, והחל בילוי רגוע של שיחות המלוות בשתייה, אכילת אבטיחים ועוגות ולאט לאט כל משפחה פרשה לשינה...

בבוקר התעוררנו לקולותיה של אהובה שטיינברג שהעבירה שיעור יוגה למספר נשים שהשכימו מוקדם.

סוף בעמוד הבא

לטיול יצאנו - סוף

**מדוע אוכלים מאכלי חלב
בשבועות?**

ח-ל-ב בגימטריה הן

$$40 = 2 + 30 + 8$$

כנגד 40 יום שעשה משה בהר סיני.

בחג השבועות, הוא חג מתן תורה, עמדו ישראל למרגלות הר סיני וקיבלו התורה.

לאחר ששבו לאוהליהם לא מצאו מה לאכול כי אם מאכלי חלב, כי לבשר צריך הכנה רבה, על כן בחרו להם, לפי שעה, מאכלי חלב.

זכר לזה אנו אוכלים מאכלי חלב!

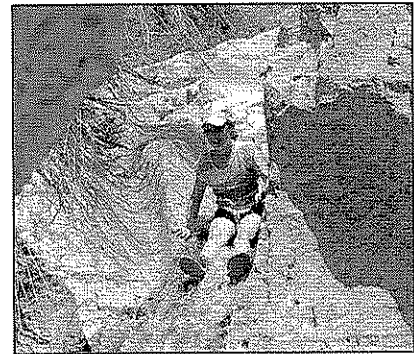

לאחר ארוחת בוקר דשנה במיוחד ארזנו ויצאנו למסלול היום השני נחל ערוגות. מסלול מים מהנה בעין גדי. ההליכה במים הייתה מאד מרעננת ונעימה. באחת הבריכות נמצאת מגלשה טבעית וכאן החגיגה הייתה בעיצומה, זה אחר זה ילדים והורים גלשו פעם אחר פעם.

גם כאן "היחיד" הורגש מאד. רוצה לציין אירוע אחד: באחת הירידות בנחל ערוגות התחלתי לרדת בסולם, למטה חיכתה רוזה עדווי ובלי להתבלבל שאלה אותי אם אני צריך עזרה... מאד התרגשתי מכך.

לאחר המסלול עצרנו בחניון עין גדי לארוחת צהריים שכללה גם משחקי הפעלה.

חזרנו מרוצים ועם טעם של עוד....

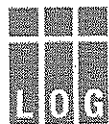

כאן המקום להודות ל:

חדווה ואלישבע המדריכות הנהדרות שלנו. לדורון על הצילומים לאורך הטיול. לצוות המארגן: עומר ויערה, רבקה ומושיק, תמיר, עמרי וגדי. כמו כן תודה לעדי גל (הנמצאת בחופשת לידה) על ההכנות והעזרה. כמובן לכל העוזרים, המבשלים, הסוחבים והמלווים. "אשדותים!" - קדימה אשדותים... להתראות בשנה הבאה...

חג שמח!

גדי נחום

PLASTICOM CREATING VALUE

סיכום עשור ב'לוג'

יצורים שוך

לתרופות בעשר שנים הייתה 350% עם רווחיות טובה.

היום חברת לוג איתנה ונהנית מקפיצת מדרגה של 20 מיליון ש"ח הודות לרכישת חברה עם לקוחות בשוק התרופות בהונגריה. החוב החיצוני של החברה בהתכווצות ואינו מהווה עול או איום. לחברה לקוחות מצוינים שרובם בצמיחה, חלקם גלובליים ורובם משלמים במועד. ההון האנושי מדהים, מקצועי, אכפתי, טוב בעבודת צוות ומחויב להצלחת חברת לוג. התשתיות שודרגו ונרכש ציוד יעיל וחסכוני בעיקר לשוק התרופות.

לא פרסמנו בעיתונות הכלכלית כאשר הקמנו חברה בגרמניה וגם לא כאשר רכשנו חברה בהונגריה. לא נפרסם גם שמכירות הרבעון הראשון של 2015 גדול ב- 33% והרווחיות ב- 730% מהתקופה המקבילה אשתקד. אנחנו משתתפים כל הזמן את בעלי המניות בחברה בהצלחות, באתגרים, בהתלבטויות ובכישלונות ומשאירים להם להבין ולנתח בבית את התוצאות. בעינינו הפרסום אינו עוזר לשפר את התוצאות העסקיות ובדרך כלל מפריע.

ליד ההצלחה העסקית לוג גם התבגרה והיום היא יודעת להעריך את קיבוץ אשדות יעקב איחוד, לכבד אותו ולנצל את היתרון של בית אוהד ומבין. היא פועלת באחריות מול הקיבוץ, מקבלת בברכה את החברים והאנשים הטובים בהרחבה ולוקחת תפקיד אחראי מול הנוער בקיבוץ אבל גם מול מעון 'השחר' בטבריה.

אני מכיר ומוקיר את האחריות שנתתם לי בניהולה של חברת לוג. נתתם בידי את הנכס העסקי היקר ביותר שלכם ויחד עם ההנהלה המצוינת ומחויבות דאגנו ליצירת ערך גם עבורכם וגם עבור הלקוחות והעובדים. אתם קיבוץ מיוחד, חכם וחם ונהניתם להיות בבתיכם. אני מאחל לכם המון בריאות, אושר, תוכמה, מנהלים מצויינים והצלחה עסקית, ולחברת לוג – שגשוג וצמיחה.

יוני

לחברי קבוץ אשדות יעקב איחוד!

לפני עשור, כאשר נכנסתי לתפקיד כמנכ"ל לוג, הכנתי תכנית לחברה והיא נשארה בזיכרון של המחשב עד היום. התכנית דיברה על מיקוד החברה, הגדלת הרווח, הקמת מפעל לייצור בקבוקים למילוי חם בגרמניה או בפולין ובחירת הצעד האסטרטגי הבא.

הגדרת המיקוד כללה רשימת יכולות הליכה של הארגון: מילוי חם, אישור לתרופות, ניפוח PES, פיתוח וטכנולוגיה, הון אנוש, דפוס איכותי ופטנט לצנצנות מילוי חם.

היום, מילוי חם של בקבוקים וצנצנות הוא נחלת הכלל, זמין לכולם ומהווה חלק קטן מאד מפעילות החברה. חמשת היכולות הנותרים התקדמו והתפתחו מאד והוספנו יכולות ליבה בתחום החסמות, פקקי CR וניהול חברות בנות באירופה. לוג מוצבת היום כחברה גלובלית, איכותית, חדשנית והעומדת בתקינה בינלאומי עם פעילות בישראל, אירופה והודו. לחברה אסטרטגיה ברורה של צמיחה בשוק האריזות הראשוניות לתרופות, הכוללת פיתוח של אריזות והתקנים חכמים ומיוחדים לתרופות, רכישת לקוחות באירופה וייצור בהודו.

קביעת אסטרטגיה הממוקדת בשוק התרופות העולמי וביצועי עובדי לוג בהשגת היעדים, אפשרו לחברה לצמוח ולהרוויח לאורך התקופה על אף ששווקים אחרים כמו מזון, שמני מנוע ובקבוקי תינוק הפכו לתחרותיים מאד עם רווחיות שולית.

הצמיחה הפנימית בשוק התרופות (מפעילות של לוג ישראל ללא רכישות של חברות נוספות) היא איטית מאוד בגלל דרישות הרגולציה והעלות הגבוהה לייצרן התרופה באישור ספק אריזות. התהליך והזמן הנדרש מתסכל מאוד בטווח הקצר. אולם בטווח הארוך, מרגע שהתקבלו האישורים, הביזנס מצויין ונכון. הצמיחה הכוללת באריזות

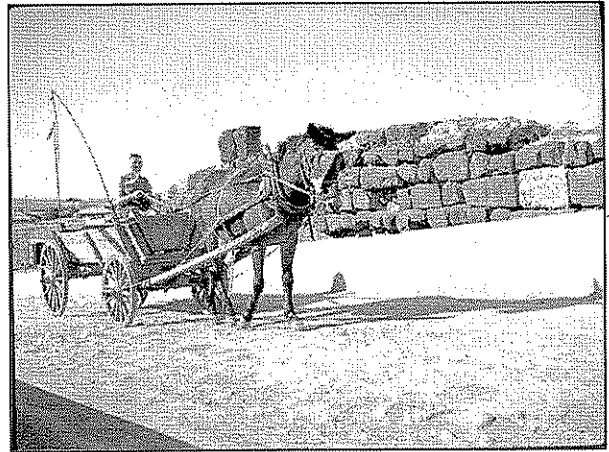
ארכיון אשדות יעקב איחוד

**השעה טובה לבוארי י"ב
אחזור ס"ה האשדותי**

אוריה אופיר
 יובל פרידל
 ניר שנייד
 תו איתן
 יובל וולפסינסקי
 איתמר ואקין
 ניצן אדס
 אביה שפיצר
 ליאט נחמד
 בוצע שטיינברג

מי העגלונית שבתמונה?

התמונה הזו היא מסמלי אשדות יעקב. נהוג אצלנו לחשוב שהעגלונית בתמונה המפורסמת הזו היא דבורה בעבור. אבל השבוע הסתבר שהאמת כנראה אחרת.

השבוע ביקרה בארכיון גאולה רוסק, בתם של זאב ובלה לבני. (למי שלא יודע, לאחר מות בעלה, בלה התחתנה עם שמואל הירשהויט, שהתאלמן אף הוא). גאולה הגיעה לארכיון בעקבות שירי אביה.

גאולה הביאה עמה מספר תמונות, ביניהן התמונה לעיל ואמרה: "זאת אמא שלי בתמונה". פתחתי את התמונות של אליהו כהן שעברו דיגיטציה, עשיתי תקריב (זום אין) ופניה של בלה לבני התגלו לנגד עינינו.

מי שמעוניין לראות זאת מקרוב, מוזמן לארכיון.

חג שמח,

שאל ינאי

גילגולה של מצלמה

איציק טוען את התמונות של אברהם אקראי ויהודה חלק ז"ל המופיעות ביום הזיכרון הוא צילם במצלמה זאת.

אני זוכר שהייתי משתעשע איתה ומצלם את עצמי דרך המראה. לימים עברנו למצלמת 35 מ"מ של חב' 'שיקה' וה'ארגוס' נשארה מבוישת בארון. איך ומתי היא נעלמה, אני לא זוכר.

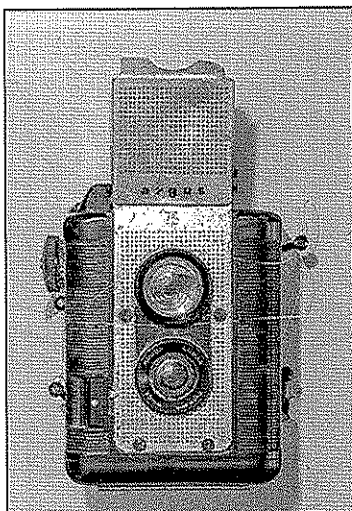
מהי מצלמת בוקסה? זאת מצלמה שהיו מסתכלים מלמעלה כדי למצוא את הפריים הרצוי. היו לה שתי עדשות, אחת לראות את הפריים והשנייה היתה סגורה עם תריס שהיה נפתח ונסגר בזמן לחיצה על לחצן הצילום.

לא היה ניתן לכוון מהירות פתיחת תריס ולא מפתח צמצם (צמצם לא היה). הפילם נקרא 120 שזה היה רוחבו והיו בו 12 תמונות של 6x6. כך היו מצלמים פעם. לא היו מצלמות דיגיטליות כמו היום שניתן לצלם ולצלם ואח"כ למחוק ו/או לעבד בפוטושופ.

על כל תמונה היה צריך לחשוב פעמיים האם יש מספיק אור? האם אפשר לצלם בתנועה? ואיך תהיה התוצאה.

אגב, זו היתה גדולתו של אליהו כהן שצילם במצלמה קצת יותר משוכללת, אבל בעלת אותו רעיון.

היום המצלמה מוצגת במוזיאון הפתוח של דובי שושני... אתם מוזמנים לראות.

עמוס גל

מצלמת

'ארגוס'

בערב שרבי של אמצע מאי יושב הייתי בעמדת המחשב ועוסק בתמונותי, כולי שקוע במלאכה האהובה עליי.

לפתע מקפיץ אותי צלצול הטלפון הנייד שלי וניתק אותי מצג המחשב. ניסיתי להתעלם ממנו ולהמשיך בעיסוקי אך הוא לא ויתר. בלית ברירה ובאי-רצון הרמתי את זה המטריד בטלפון.

"עמוס, אתה בבית?", שמעתי קול העולה באוב.

"כן," אמרתי כשאני מנסה להבין ולפתור את החידה מיהו המטריד הנורא?... ואז היכה בי הברק והידיעה שזהו דב שושני, האספן.

"אני רוצה לשאול על איזה חפץ שמצאתי" אומר הוא לי, "אפשר שאני בא אליך".

"נו, טוב, תבוא, במילא כבר יצאתי מהמחשב".

לא עברו כמה דקות והשושני דופק בדלת.

"שמע" אומר הוא, "הגיע לידי חפץ עתיק יומין, אני רוצה לדעת מהו? הוא נמצא ביצ'ל תמרי' וקיבלתיו מעומר שני".

עוד הוא מדבר ובתנועת ניצחון מגיש לי את ידו שהיתה חבויה כל העת מאחורי גבו ומראה לי את החפץ.

בוה הרגע נעתקה נשמת. הלב עבר ממצב של 50 פעימות ל-200 פעימות, רגליי בקושי השאירוני במצב עמידה.

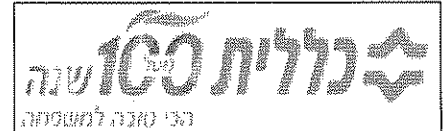
החפץ העתיק הוא מצלמת 'קמרה אובסקורה' או כפי שהמצלמה היתה מכונה בזמנו, מצלמת בוקסה של משפחת גולדברג.

מדובר במצלמה אמריקאית של חברת 'ארגוס' אותה קיבל אבי בשלהי שנות ה-40 תחילת ה-50 מאמו החורגת שחיה בארה"ב. היתה זאת המצלמה הראשונה שלנו במשפחה וכבר אז התחלתי את הרומן שלי עם הצילום.

המצלמה עברה בינינו, האחים, בעיקר.

מחכה בתור לרופאה

כתבנו לענייני בריאות - יונתן

למה מחכים במרפאה

לפני כשבועיים הזמנתי תור לרופאה. התור היה לשעה 10:30. כמנהגי, הגעתי כמה דקות לפני כן. מתי לדעתכם נכנסתי לרופאה? 11:00? – לא! 11:15! – לא, 11:30 – גם לא. 11:45 – נכון! שעה ורבע חיכיתי שם בתור. לאחר כשעה המתנה, כשראיתי שיש עוד זמן עד שיגיע תורי החלטתי לדבר עם מישהו שאחראי על זה. אתם יודעים איך זה הולך?

צריך ללחוץ במחשב הכניסה על "שירותי משרד" אתה מקבל מספר ומחכה שאחת הפקידות תקרא לך. כשקראה לי ביקשתי לדבר עם מישהו על ההמתנה הארוכה הזו. אמרה, אני מציעה שתדבר עם מנהל המרפאה ד"ר חליל עבדאללה. אמרתי טוב, איך מגיעים אליו? אמרה אקבע לך תור אצלו. קבעה לי תור לעוד יומיים. כשהגעתי ביום שנקבע, העברתי את כרטיס קופת חולים במחשב וקיבלתי את מספרי בתור לד"ר חליל. ההמתנה הפעם לא הייתה ארוכה. נכנסתי אל ד"ר חליל. שטחתי בפניו טענותי, והנה תגובתו:

ד"ר חליל: אני מודע לבעיה, היא לא חדשה, אנחנו עובדים על זה. יש לנו מגבלות בכוח אדם רפואי. ד"ר עומרי הוריד שעות, ענבל ומרגלית עובדות משרה חלקית. אני מודע לקשר בין רופא לאדם, אנשים נקשרים לרופאה ורוצים שרק הוא יראה אותם. אז גם אם יש רופא אחר פנוי, ד"ר סרור למשל שעובד כאן משרה מלאה, והוא די זמין, הם מעדיפים לחכות לרופא שלהם. בעיית המחסור בכוח אדם רפואי, אינה קלה, אנחנו עובדים על זה ממש קשה, רוצים לשנות, מנסים לשנות כי אנשים מאיימים עלינו שיעזבו אותנו ואנחנו מאד רוצים שיישאר. גם לרופאים המצב הזה מאד לא נח, זה מלחיץ אותם, זה מעמיס עליהם, ואני מאד רוצה לשמור על הרופאים שיש לנו כאן כי יש בעיה לגייס כוח אדם לעבוד בעמק.

אני: בכל מקרה, אולי כדאי להאריך את זמן התור לכל אחד, 10 הדקות שנקבעו הן לא זמן מספיק למפגש רופא חולה.

ד"ר חליל: 10 הדקות נקבעו בהסכמים של

ועד הרופאים עם קופת חולים, אין לנו שום אפשרות לגעת בזה.

אני: אם היה פתוח יותר זמן אחרי שעות העבודה, כמו שהיה פעם, הייתי פחות לחוץ.

ד"ר חליל: בימים ראשון וחמישי אנחנו עובדים עד השעה 19:00. נכון היו יותר ימים של פתיחה מאוחרת כזו; הבעיה היא שבגלל המחסור בכוח אדם, המרפאה אמנם היתה פתוחה, אבל היה רק רופא אחד קיבל, ונוצר עומס בלתי אפשרי. חשבנו שיותר נכון לפתוח את המרפאה כשיש בה צוות מלא.

למרפאה שלנו יש 6,400 לקוחות. עומס היתר אצלנו נובע מהרכב האוכלוסייה. בעמק, כאשר 20% מהאוכלוסייה מעל גיל 65, בעוד הממוצע הארצי של גילאים אלה הוא 10%. אי לזאת, יש לנו יותר בדיקות, יותר מחלות, וכל רופא כאן רואה יותר אנשים מהממוצע.

אני: מה עתיד להשתנות?

ד"ר חליל: כאמור אנחנו עובדים על זה ללא הפסקה. יש עכשיו מְנִהֵלֶת חדשה למינהל המחוץ. אני מאד מקווה שהמצב ישתפר.

בלי אופניים

לקראת בדיקת דם מסוימת התבקשתי לא לרכוב על אופניים במשך שלושה ימים. פתאום גילתי איזה קיבוץ גדול (ויפה) יש לנו. הלכתי לאורכו הלכתי לרוחבו; ממש גדול. פתאום הלכתי עם הנכדים כשידם הקטנה בתוך ידי ורמת האושר עלתה. יש משהו פיזי לא לנסוע באופניים עם חליפה מהירה מול נופים ואנשים, אלא בהליכה איטית ונינוחה.

אז אם תראו גבר שלא נוסע על אופניים, תדעו שהוא לקראת בדיקה כזו או...

שיש לו פנצ'ר באופניים.

אגב: תוצאות הבדיקה – חיוביות, כלומר, בסדר.

חג שמח!

אנו הפלמ"ח

על כנס 75 לפלמח שהתקיים בשבת ב'בית איל'

על אביו, דוד שושני, שהיה האיש הכי חזק בעמק יזרעאל בהורדת יד. כאשר היחיד שהיה חזק ממנו הוא אבא שלו וחזק עוד יותר היה סבו, שהיה תוקע מסמר עשר באיבחה אחת. אמוץ ברונטמן שר את אליפלט, אותו ביש גדא שנכון להקרבה טוטאלית, והקהל מחא כפיו בהתרגשות לביצוע המרגש של 'הפרוטה והירח' בכיכובם של נעמי פולני ויוצאי להקות צבאיות.

איתן ברושי שהיה עד לא מזמן מזכיר התק"צ ועכשיו ח"כ של המחנה הציוני, הוא בנו של יצחק ברושי ז"ל מקבוץ "גשר", שהיה מפקד גדוד 12 של גולני וממנו למד מורשת קרב מהי. גם ח"כ ילון, שהיה עד לא מכבר יו"ר מועצת אשכול שבנגב, והיום ח"כ מטעם יש עתיד, הודה לפלמ"חניקים על שהקימו הרבה קיבוצים לאחר סיום המלחמה ועל כך שרצה מאוד, אילו יכל, לספר ליגאל אלון ויצחק רבין שהקבוץ שלו, בארי, מעבד את האדמה עד התלם האחרון, שעל הגבול ממש.

החברה אראלה מקיבוץ יראון קראה את שמות הקיבוצים שהוקמו או הושלמו ע"י יוצאי הפלמ"ח וחבר אחר נזכר שכאשר הייתה מתרחשת הפסקת חשמל במדינה, רק הגנראטורים של הקיבוצים היו עובדים ומאירים, ואז ניתן היה לראות שכולם יושבים לאורך הגבולות מהצפון ועד הדרום.

למרות שהבטיחו לנו שבסוף הערב יסופר מי היתה החיילת ששימשה מזכירתו של האלוף פלד, שכחו לספר זאת, אבל שמועה גונבה לאוזני שהיתה זו חגית גור ושהאלוף התעקש שיזמינו אותה לכנס. לסיכום, היה נחמד ואפילו מרגש לראות את החברה האלה שהולכים ומתמעטים, שהם הם "מגש הכסף" עליו הוגשה לנו מדינת ישראל. לסיום הושר המנון הפלמ"ח בשנית, והפעם בעמידה.

סקרה: עמליה דיין

זה התחיל בשירת הפלמ"ח של מקהלת אשדותיים-מקהלה שחברה לה יחדיו. נילי שץ, שאירגנה את הערב והנחתה את הטקס בכישרון לא מבוטל, ציינה ש-"הערב-כולנו שתי שיבולים וחרב".

אח"כ הוזמן לבמה בעל הדרגה הגבוהה ביותר בקהל, האלוף (מיל) אלעד פלד שהיה מ"כ ומ"מ של מחלקת הפלמ"ח באשדות, ובהמשך שרותו שימש מח"ט גולני. פלד סיפר שהקשר של הפלמח עם אשדות החל בתקופת מלחמת העולם השנייה. כשיבואו כותבי העיתים, אמר, לנתח את נצחוננו במלחמת העצמאות, חלק מזה הוא בוודאי תרומתה של ההתיישבות העובדת. אחרי שרומל הובס במדבר המערבי, סיפר, נשארה מפקדת ההגנה ללא אמצעים להתזיק את פלוגות הפלמ"ח, ומנהיג הקיבוץ המאוחד-טבנקין ותבורתו, כולל משה שכטר מאשדות, נרתמו והביאו למועצת התנועה החלטה לקבל את הפלמחניקים למשטר של עבודה אימונים. יצאנו למלחמה בלי לבדוק את כלי הנשק המגורזים, סיפר, וממילא יכולתנו להשתמש בהם היתה מוגבלת. התגייסותה של התנועה הקיבוצית כולה לטובת המלחמה, אמר פלד, היה אחד הגורמים שאיפשר לנו לעבור למתקפת נגד ב-49 ולהכריע את המערכה.

עוד סיפר על הקשר בין הפלמחניק להטלת ביצים. ככל שהפלמחניק נמצא יותר בקיבוץ, אמר פלד, ההטלה יורדת וכשהוא עובר למקום אחר, ההטלה עולה...

אשדות יעקב אימצה את פלוגה א' של הפלמ"ח, סיפרה נילי שץ. נציגנו בהנהגת הפלמ"ח היה דוידקה נמרי שיצא בשליחות עליה ב' לארה"ב לצרכי רכש ואוניות. נמרי קנה שם למעלה משלושים ספינות ששימשו להובלת מעפילים מאירופה לארץ, כאשר הפלמ"חניקים מנסים כל הזמן להערים על הבריטים ולהכניס את העולים לארץ בלא ידיעתם. יוני נמרי, בנו של דוידקה, שר את 'חופים' של נתן יונתן ונעמי פולני ספקה כפיה ולחשה 'יפה מאדי'. דובי שושני שר ברגש וברטט את 'דודו' שחיבק את הסטן שביד, ונפל בקרב נבי יושע, והוסיף כמה אנקדוטות

מהספריה

חדש על המדף

היקום נגד אלכס וודס / גאווין אקסטנס
סיפור מקסים על ידידות מופלאה:

מטאוריט נדיר פגע באלכס כשהיה בן עשר, הותיר בראשו צלקת ועתיד יוצא דופן. אלכס הוא בנה של מגדת עתידות, ילד שקדן ואוהב ספר הנתון להצקות מצד בריוני בית הספר. עד שהוא פוגש אלמן סגפן, מר פיטרסון, ומוצא בו חבר אמיתי ומפתיע.

הקנאה: רומן מתח פסיכולוגי / הלן גרמינו
מותחן עוצר נשימה שמתרחש בבואנוס איירס 1987, תקופת שילטון הגנרלים. המענים והמעונים חולפים אלה על פני אלה ברחובות. כולם חשודים וכולם קורבנות... גופת אישה מוטלת על המדרכה, בעלה המבוגר ממנה נעצר. האם זה רצח מתוך קנאה? פשע של תשוקה? האם מותה קשור לעובדה שהבעל הוא פסיכולוג מצליח?

שרודר / אמיתי גייג'

רומן סוחף הנע בין ייסורי אהבה לאושר עילאי ומעורר מחשבות עמוקות על הורות, על הזהויות הרבות שאנו מאמצים לעצמנו לאורך חינו. בעיצומו של מאבק משמורת סוער נוסע אריק שרודר עם בתו בת השש ליום כיף באגם והם לא שבים הביתה... במשך חודשים מנסה שרודר להציל את אבהותו ואת אהבתו הבושרת והעדינה לבתו...

עדיין אליס / ליסה ג'נובה

זהו ספר יפהפה ונוקב, זהו תיאור מרגש וחי להפליא של החיים עם מחלת אלצהיימר מוקדמת.

אליס, פרופסורית ומומחית בעלת שם עולמי לבלשנות. נשואה ואם לשלושה ילדים בוגרים. מאובחנת כחולת אלצהיימר ודרך עיניה של אליס מתוארים השלבים השונים של המחלה.

(הסרט הנפלא "עדיין אליס" ע"פ הספר הוצג לאחרונה בבית גבריאל לאחרונה).

סוף בעמוד הבא

בהתרגשות מהספריה

קיבלנו שי לספריה, ממשפחת גל, ספר ילדים שכתב טופליה שלנו.

וזאת ההקדשה:

*"עצר שנים פאזי אקא טופליה, אה
הסיפורים חיים וקיימים.
את הסיפור הזה, שאננו בין כתמיו
הרבים צרכנו לספר ולקום,
באהבה ובאצטיוציה."*

לזכרו

תודה מקרב לבבות.

גם אנחנו זוכרים את טופליה בעצב ובחיוך.

כולם מוזמנים לספריה לראות ואפילו "לשאול" את הספר,

ובהזדמנות זאת, בזכות טופליה, גם להתחיל לקרוא ספרים.

מהספריה
ברוריה

בספריה - סוף

לירושלים

מאת נויט בראל

פְּרָחַי לִילָה גְבוּהִים בְּצִדֵי הַכְּבִישׁ כְּמוֹ מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל צִיָּר
חֹזֵב.

הַבִּיטִי. מַה זֶה? אֵלֶּה תָּמִיד עִם סוּף הַחֶרֶף, וְהַשָּׁנָה, בְּרוּכָה

הַיְתֵמָה, אֲזוּ יֵשׁ הַמּוֹן. הַבֵּט אֶתְּהָ. הַדְּרֹךְ לַעִיר הַקֹּדֶשׁ הִיא

שֵׁשׁ וְהַרְדִּיף וְאָרְזוּ וְעָרְפֵל. אֲנִימוֹת וְעִקְמוֹת צוּמְחוֹת

הַמְּנַהֲרוֹת בְּלֶחֶק. מִיִּשְׁהוּ חִפְּרָ אֶת הַהַר. מִיִּשְׁהוּ

אוֹהֵב אֶת הָעִיר הַזֹּאת. הִנֵּה הָעָרְפֵל שָׁלֵךְ,

אֶתְּהָ שֶׁר בְּעֵלְיָהּ וּמְגַלָּה לִי אֶת עֲתִידִי.

חֲלוֹן וְאֶבֶן, חֲלוֹן וְעֵץ סָגֵל, חֲלוֹן

וְרֹאשׁ גְּלוּי. הוֹלֵכֶת וְקַמְלָה אֲנִי

שׁוֹאֵלֶת לְשִׁלּוּמָךְ בְּמִדְרָחוֹב,

בַּתְּפִלָּה עֵינֶיךָ שֶׁל רָעֵב,

כְּאִילוּ סוּף יוֹם כְּפוּר:

פֶּתַח לִי שַׁעַר כִּי

פָּנִית מִמֶּנִּי.

פֶּתַח לִי

שַׁעַר..

שֵׁשׁ נְשִׁים חֲזָקוֹת / מְרִי נְדִיָּאִי

נורה, פנטה וקאדי הן הגיבורות. שלוש נפשות קרועות בין אירופה לאפריקה.

הסופרת נדאי מצליחה לומר את מה שכמעט אי אפשר לתאר במילים: תמונה אמיתית עד כאב של הגירה ושל נשים אפריקאיות- צרפתיות היום.

אם אשמע קול אחר / חיותה דויטש

סיפורה של גיבורה – מילדותה בתל אביב התמימה ועד בגרותה בישראל השסועה, דרך רגעים מכוננים של המדינה, מלא בדמויות ססגוניות: רב אידיאליסט, פסנתרנית דיכאונית, צייר מרדן ונערת גבעות פרועה.

לנוער ולמבוגרים

תחת צל אפל / דורית אורגד

למישה, נער מחונן, שצל רודף אתריו בביתו, בבית החפרופסור הזקן שאצלו הוא עובד וגם בתברתה של מיקה הרואה בו את אחיה. אפילו איילת היפה המתאהבת בו, איננה משחררת אותו מהצל הכבד הזה.

רוכב הזרקונים / קורנליה פונקה

בעולם הנשלט בידי בני האדם אין מקום ליצורים קסומים. הרפתקה חלומית שמחממת את הלב.

ג'ספר ג'ונס / קרייג סילבי

סיפור מרגש על שותפות גורל, על חברות אמיצה, על אהבת נעורים – ועל ילד שנאלץ להתבגר מהר משציפה. "מסע גילוי עשיר של אמת ושקר מסופר על ידי מספר אמן" (-)

שבת שלום וחג שמח,

ברוריה

עמליה מדווחת על עונת הקונצרטים

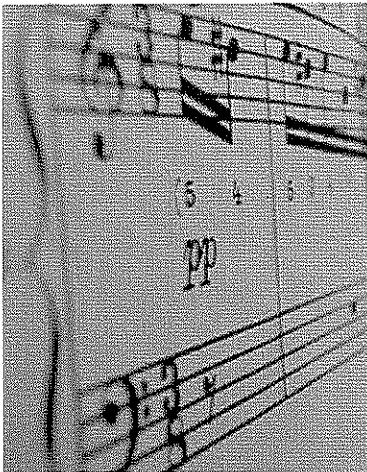
מנצח בארה"ב, משם שלח לתזמורת יצירה שכתב במיוחד לכבוד חגה. המנצחת העכשווית היא **רעות צמחוני** שגם היא מגיעה מירושלים.

הפעם ארחה התזמורת את מקהלת החליליות, השילובים של המנדולינות והחליליות /או החליל צד של **שאול ארקינד** הם מאוד נעימים לאוזן, וזה באוזני ממש כיף לבוא ולשמוע אותם. מצער שהשנה ממש יום לפני החגיגה שברה **רוחל'ה אמיתי** את ידה ונבצר ממנה לנגן. גם **מירה'ה זוד** אחותה שאמנם כבר מתאמנת שוב אך עדיין לא מופיעה בקונצרטים, וזה עצוב לי שהן לא מופיעות. בתקווה ששתיהן תחלמנה מהר ככל האפשר ותוכלנה לנגן שוב עם התזמורת.

שיהיה לנו רק טוב יפה ונעים עם צלילם מוסיקה ערבים וימי אביב נפלאים!

חג שמח!

עמליה דיין בת-ארי

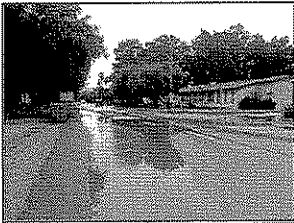

שוב כמו בכל סוף שנה מגיעה עונת הסיומים. אז גם הפעם נסעתי לבית-גבריאל כדי לשמוע את תזמורת "**מוסיקל**" בניצוחו של **מוריס בָּבְנִי**. וכמו תמיד אני נהנית מאוד מהרוח הצעירה ושמחת החיים שפורצת מנגינתם של הילדים הצעירים והנפלאים הללו. הפעם כיכב מיודענו **יואב שוחט** בנם הבכור של **שרון ונועם שוחט**. יואב שר סולו 3 שירים ועוד אחד בדואט עם נערה בשם **עפרי לוינסון** מאפיקים. פרט ליואב, לא ראיתי עוד ילדים מאשדות אחד, לא על הבמה וגם לא בשמות המופיעים על דף התוכניה. האם נגמרו הילדים המוסיקאליים באשדות???

מה שכן, ראיתי חברה שהיו פעם תלמידי המרכז ועכשיו הגיעו כבוגרים, וזה מאוד נחמד וחשוב לתזמורת שחוזרים אליה גם חברה בוגרים יותר, שמחזקים את כוחות הנשפנים. בקרוב יהיה ערב של כל תלמידי המרכז, עם הרכבים שונים. אולי זה רמז לבארי פייקוב, יונתם שטיינדל או מוסיקאים צעירים אחרים שחיים איתנו, אפילו אם לא למדו במרכז הזה.

שבוע לאחר הקונצרט של תזמורת מוסיקל, נסעתי שוב, והפעם כדי לשמוע את ה"**אנסמבל לכלי פריטה**" הנקרא בפי העם **תזמורת המנדולינות** לה מלאו 40 שנה, ו-80 שנה **לדן שמעוני** המנדולן הראשון והראשי שלה.

עמוס שמעוני (אחיו של דן) שגם הוא מנדולן בתזמורת. ברך וקרא ביחד עם וציין בין היתר שהתזמורת הוקמה ע"י חברנו **אברהם ארליך ז"ל**, (לקראת חג משק כשעוד היינו קבוץ אחד). אח"כ הוקמה מחדש ע"י אברהם והצטרפו אליה נגנים מעוד קיבוצים מהעמק וכן מהגולן ומעמק המעינות. אברהם מסר אתה השרביט **למשה יעקובסון** שניצח עליה המון שנים (יותר מ-20 שנה) ונפטר גם הוא לא מזמן. משה היה אחיה של חברתנו **עטרה גולני ז"ל**. את משה החליף **שאול** מירושלים שניצח על התזמורת במשך 4 שנים, ועכשיו

מי ומה באשדות

ולאחר המלקוש קיבלנו מנה גדושה של שרב ראשון של קיץ עם טמפרטורות שיא של 45 מעלות וחום כבד ששרר במדרכות אבל חום יבש. היה זה מבחן חשוב למזגנים שמן הסתם עמדו בו בהצלחה לא מבוטלת, והיחיד שהיה מוטרף מדאגה, ובצדק, היה הלולך רפי בו נאים שבילה שעות ארוכות בלול של ירדנה כדי לוודא שבכל כשורה.

המועדון לחבר היה אחד מנכסי התרבות של הקיבוץ של פעם, כאשר חבר היה חבר ומועדון היה מקום מפגש אמיתי של פנאי ומצב רוח. לאחרונה החליטה קהילת אשדות על הרחבת המועדון ושיפוצו כדי, אולי, להשיב עטרה ליושנה ונכס לבעליו. בשבוע שעבר הייתי במועדון פיעמייס כי טובי. דובי המליץ לי על סיפורי ים ולא עמדתי בפיתוי. לצערי, האקוסטיקה במקום פשוט אינה קיימת והדובר נבלע בחלל האולם כאילו לא דיבר כלל. אז חלק מסיפורי הים נותרו במצולות כי לא שמעתים, אבל מה לעזאזל עושים עם האקוסטיקה?? הפגישה הבאה של פיעמייס כי טובי תתקיים במועדון הצעירים ביום שני, מיד אחרי החג, כדי שאפשר יהיה גם לשמוע....

עלון 1462
עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – ברכה פונדק
איור ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

יזמות מיכה סוסן בע"מ הפעם בגירסה הרשמית - שלט מרובע שעיצבה שיר בבית המלאכה המסוגנן והיפה שלה כך גם בשירותים הטכניים. הייתי ממליץ על שימוש בדגם זה בעוד מקומות בסביבה כמו תובלה וכאלה - עושה את העניין הרבה יותר ידידותי למשתמש כאשר אתה מגיע למחוז חפצך ומגלה שלט שמאשר שאכן הגעת לשם. חוסך מבוכות, חוסך שאלות וגם יפה.

מלקוש היא דוגמה קלאסית של חוכמת הבדיעבד, כי הרי לעולם לא תדע אם הגשם המאוחר שבו חוזות עיניך, הוא אכן האחרון בסידרה, או שמא צפוי אחד או שניים אחריו. כך או אחרת, ה-11.5 מילימטר שירדו בשבוע שעבר עשו זאת בסטייל כמו שרק שנה גשומה באמת יודעת לתת. התוצאה הסופית עד רגע זה היא 511 מ"מ שמביאה אותנו למקום השלישי ב-23 השנים האחרונות אחרי חורף 91/92 המושלג וחורף 2002/3 עם 619 מ"מ. מה שעוד אופייני לעונת הגשם הנוכחית, היא החלוקה שהיתה מצויינת והביאה לכך שהנבטת החיטה כמו גם גידולי הקיץ נעשתה על רטוב, אירוע שזקני העמק כבר לא זוכרים שנים. רבים שואלים טוב, אבל ומה זה עשה לכנרת? והתשובה היא שגם לאחר חורף מבורך זה חסר עדיין מטר וחצי לפחות כדי לפתוח את סכר דגניה שלא נפתח מאז 1996 ולכן מצבו של הירדן הדרומי מקטע דגניה ועד נהריים מוסיף להיות עגום למדי.